

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EEG) nr. 1854/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden voor uit hoofde van een douaneschuld te vereffenen bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer 1
- ★ Verordening (EEG) nr. 1855/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de regeling tijdelijke invoer van vervoermiddelen 8

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

89/393/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 14 juni 1989 houdende vijfde wijziging van Richtlijn 74/329/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake de emulgatoren, stabilisatoren, verdikkingsmiddelen en geleermiddelen waarvan het gebruik in levensmiddelen is toegestaan 13

89/394/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 14 juni 1989 houdende derde wijziging van Richtlijn 75/726/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften van de Lid-Staten inzake vruchtesappen en bepaalde soortgelijke produkten 14

89/395/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 14 juni 1989 tot wijziging van Richtlijn 79/112/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame 17

Inhoud (vervolg)

89/396/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren 21

89/397/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 14 juni 1989 inzake de officiële controle op levensmiddelen 23

89/398/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen 27

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 1854/89 VAN DE RAAD

van 14 juni 1989

betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden voor uit hoofde van een douaneschuld te vereffenen bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de boeking van bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer bepalend is voor de toepassing van de meeste douaneregelingen; dat de voorwaarden waaronder deze boeking dient te geschieden, thans uitsluitend zijn vastgesteld in het kader van Richtlijn 78/453/EEG van de Raad van 22 mei 1978 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende uitstel van betaling van in- of uitvoerrechten ⁽⁴⁾; dat in de overige gevallen de voorwaarden waaronder de bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer worden geboekt, door de Lid-Staten worden vastgesteld; dat het derhalve van belang is ervoor te zorgen dat zij zo uniform mogelijk in de Gemeenschap worden toegepast; dat daartoe de bestaande bepalingen van Richtlijn 78/453/EEG moeten worden vervangen door een verordening met daarin alle nodige verduidelijkingen en aanpassingen;

Overwegende dat de regels inzake boeking en betalingsvoorwaarden van douaneschulden bijzonder belangrijk zijn voor het goed functioneren van de douane-unie en voor het bereiken van een zo gelijk mogelijke behandeling van de economische subjecten bij het heffen van rechten bij in- of bij uitvoer;

Overwegende dat het vaststellen van nadere regels voor de praktijk van de boeking van de bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer aan de Lid-Staten kan worden overgelaten; dat het

in hoofdzaak erop aankomt de termijnen vast te stellen waarbinnen deze boeking dient plaats te vinden;

Overwegende dat het dienstig is eveneens de termijnen vast te stellen waarbinnen de geboekte bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer dienen te worden voldaan; dat het aanbeveling verdient de in de Lid-Staten verleende betalingsfaciliteiten, andere dan uitstel van betaling, te handhaven en te harmoniseren; dat het, in een streven naar duidelijkheid, dienstig is alle maatregelen inzake betaling van rechten bij in- of bij uitvoer, met inbegrip van die betreffende uitstel van betaling welke thans in Richtlijn 78/453/EEG zijn opgenomen, te herschikken en in één tekst samen te brengen;

Overwegende dat in geval van andere betalingsfaciliteiten dan uitstel van betaling, van te late betaling of van niet-betaling binnen de vastgestelde termijn, de huidige juridische situatie die inhoudt dat interest moet worden betaald, gehandhaafd blijft;

Overwegende dat, rekening houdende met de voortdurende toeneming van het handelsverkeer en met de noodzaak de goederen zo snel mogelijk vrij te maken, de controlemethoden van de douane zodanig zijn aangepast dat de goederen slechts in een zeer beperkt aantal gevallen vóór de vrijgave voor het vrije verkeer worden onderzocht; dat aldus de controle van de regelmatigheid van de in- en de uitvoer wordt uitgesteld en meestal uit een boekhoudkundige controle bestaat welke tot naheffing van een aanvullend bedrag aan rechten kan leiden; dat deze controle achteraf ook kan leiden tot teruggave van een teveel geïnd bedrag; dat het bedrag van de teveel geïnde rechten is berekend op basis van de belastingelementen welke door de belanghebbende zelf zijn verstrekt en dat deze veel sneller over de goederen heeft kunnen beschikken dan wanneer zij vóór het vrijgeven voor het vrije verkeer waren geverifieerd;

Overwegende dat het, rekening houdende met de voorwaarden waaronder in de onderscheiden Lid-Staten het beleid ter zake van de kredietverlening thans wordt gevoerd, niet mogelijk is voor de gehele Gemeenschap één enkele interestvoet voor de kredietverlening en één enkel percentage voor de moratoire interessen vast te stellen; dat niettemin moet worden voorkomen dat in de onderscheidene Lid-Staten een te grote ongelijkheid van behandeling bestaat tussen personen die uit hoofde van deze verordening tot betaling van

⁽¹⁾ PB nr. C 41 van 13. 2. 1985, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 229 van 9. 9. 1985, blz. 107, en PB nr. C 96 van 17. 4. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 169 van 8. 7. 1985, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 146 van 2. 6. 1978, blz. 19.

interest voor kredietverlening zijn gehouden en die welke leningen bij financiële instellingen aangaan; dat te dien einde het percentage van de verschuldigde interest in andere gevallen van betalingsfaciliteiten dan uitstel van betaling door de Lid-Staten dient te worden vastgesteld met inachtneming van het tarief dat op hun geld- en kapitaalmarkt geldt; dat rekening houdende met het beoogde doel, het percentage van de moratoire interessen hoger kan zijn dan dat van de interest voor kredietverleningen;

Overwegende dat, wat de betalingstermijnen en de betaling van interest op het gebied van het douanevervoer betreft, de borgen over ruimere faciliteiten beschikken dan die waarin deze verordening voorziet; dat deze gunstigere regelingen in bepaalde internationale overeenkomsten zijn opgenomen, zodat zij niet door communautaire voorschriften ter zake kunnen worden gewijzigd; dat zulks ook geldt voor de regeling communautair douanevervoer, voor zover deze regeling uit hoofde van de met de EVA-landen gesloten overeenkomst van toepassing is op goederen die tussen het douanegebied van de Gemeenschap en deze landen worden vervoerd; dat zulks ook dient te gelden voor de tijdelijke invoer van goederen onder de voorwaarden die in de op 6 december 1961 te Brussel gesloten overeenkomst (ATA-Overeenkomst) zijn vervat;

Overwegende dat Richtlijn 78/453/EEG, waarvan de bepalingen in de onderhavige verordening zijn overgenomen, dient te worden ingetrokken; dat om rekening te houden met de gevallen waarin geen interest door belanghebbende of door de douane dient te worden betaald, al naar gelang het geval, enerzijds Verordening (EEG) nr. 1430/79 van de Raad van 2 juli 1979 betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3799/86⁽²⁾, in die zin dient te worden aangevuld en, anderzijds, bepalingen moeten worden geschrapt die in een eventuele betaling van interest voorzien en die voorkomen in Verordening (EEG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer die niet van de belastingschuldige zijn opgeëist voor goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeide⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 918/83⁽⁴⁾

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze verordening betreft de boeking en de betalingsvoorwaarden voor de bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer die moeten worden voldaan uit hoofde van een douaneschuld.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a) *douaneschuld*: de op een persoon rustende verplichting tot betaling van de rechten bij invoer (douaneschuld bij invoer) of de rechten bij uitvoer (douaneschuld bij uitvoer) die krachtens de geldende bepalingen op aan dergelijke rechten onderhevige goederen van toepassing zijn;
 - b) *persoon*:
 - een natuurlijke persoon, of
 - een rechtspersoon, of
 - wanneer deze mogelijkheid in de van kracht zijnde voorschriften bestaat, een vereniging van personen die als handelingsbekwaam wordt erkend, zonder dat zij de wettelijke status van rechtspersoon bezit;
 - c) *boeking*: de inschrijving in de boeken of met gebruikmaking van enige andere drager door de douaneautoriteit van het bedrag aan rechten bij invoer of bij uitvoer dat overeenkomt met een douaneschuld;
 - d) *rechten bij invoer*: de douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede de landbouwheffingen en andere belastingen bij invoer, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen;
 - e) *rechten bij uitvoer*: de landbouwheffingen en andere belastingen bij uitvoer, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen;
 - f) *douaneautoriteit*: elke voor de toepassing van de douaneregeling bevoegde autoriteit, zelfs indien deze niet tot de douanedienst behoort.

TITEL I

BOEKING VAN DE BEDRAGEN AAN RECHTEN BIJ IN- OF BIJ UITVOER

Artikel 2

1. Elk bedrag aan rechten bij in- of bij uitvoer dat voortvloeit uit een douaneschuld, hierna „bedrag aan rechten” genoemd, dient door de douaneautoriteit te worden berekend zodra de nodige gegevens beschikbaar zijn, en door genoemde autoriteit te worden geboekt.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 12. 7. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 352 van 13. 12. 1986, blz. 19.

⁽³⁾ PB nr. L 197 van 3. 8. 1979, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.

De eerste alinea is niet van toepassing in die gevallen waarin een voorlopig anti-dumpingrecht of compenserend recht is ingesteld, noch in die waarin artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1697/79 kan worden toegepast.

2. De Lid-Staten stellen nadere regels voor de praktijk van de boeking van de bedragen aan rechten vast. Deze regels kunnen verschillen naar gelang de douaneautoriteit, rekening houdende met de omstandigheden waaronder de douaneschuld is ontstaan, er al dan niet van overtuigd is dat de genoemde bedragen zullen worden betaald.

De wijze waarop de bedragen aan rechten in de verschillende gevallen door de douaneautoriteit worden geboekt, wordt aan de Commissie medegedeeld.

Artikel 3

1. Wanneer door de aanvaarding van de aangifte van een goed voor een andere douaneregeling dan die van de tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer, of door enig ander besluit dat dezelfde rechtsgevolgen heeft als die aanvaarding, een douaneschuld ontstaat, dient onverminderd het bepaalde in lid 2, de boeking van het met die douaneschuld overeenkomende bedrag te geschieden zodra dit bedrag is berekend en ten laatste op de tweede dag volgende op de dag waarop de goederen zijn vrijgegeven of de toestemming tot uitvoer ervan is verleend.

Niettemin kunnen, onder voorbehoud dat de betaling gewaarborgd is, alle bedragen aan rechten die verschuldigd zijn voor goederen waarvoor tijdens een door de douaneautoriteit vastgestelde periode van ten hoogste 31 dagen ten gunste van een zelfde persoon vrijgave — of toestemming tot uitvoer — werd verleend, aan het einde van deze periode in één keer worden geboekt. Deze boeking dient te geschieden binnen een termijn van vijf dagen te rekenen vanaf de datum waarop de betrokken periode verstrijkt.

2. Wanneer bepaald is dat de goederen mogen worden vrijgegeven zolang nog niet is voldaan aan bepaalde voorwaarden die zijn vastgelegd in het Gemeenschapsrecht en waarvan hetzij het bepalen van het bedrag van de ontstane schuld, hetzij de inning afhangen, dient de boeking uiterlijk te geschieden twee dagen nadat het bedrag van de schuld of de verplichting tot het betalen van de uit de schuld voortvloeiende rechten is bepaald of vastgesteld.

Wanneer de douaneschuld echter betrekking heeft op een voorlopig anti-dumpingrecht of compenserend recht, dient de boeking te geschieden uiterlijk twee maanden nadat de verordening van de Raad tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht of compenserend recht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is bekendgemaakt.

3. Ingeval een douaneschuld onder andere omstandigheden ontstaat dan die bedoeld in lid 1, dient de boeking van het overeenkomstige bedrag aan rechten te geschieden binnen een termijn van twee dagen te rekenen vanaf de datum waarop de douaneautoriteit in staat is:

- a) het bedrag van de betrokken rechten te berekenen, en
- b) de persoon te bepalen die tot betaling van dat bedrag gehouden is.

Artikel 4

1. De in artikel 3 bedoelde termijnen voor de boeking kunnen worden verlengd:

- a) hetzij om met de administratieve organisatie van de Lid-Staten, met name een gecentraliseerde comptabiliteit, verband houdende redenen;
- b) hetzij in gevallen waarin bijzondere omstandigheden de douaneautoriteit beletten deze termijnen na te leven.

De aldus verlengde termijnen kunnen niet langer zijn dan veertien dagen.

2. De in lid 1 bedoelde termijnen gelden niet in onvoorziene gevallen of in geval van overmacht.

Artikel 5

Wanneer het uit een douaneschuld voortvloeiende bedrag aan rechten niet overeenkomstig de artikelen 3 en 4 is geboekt, of een lager bedrag is geboekt dan het wettelijk verschuldigde bedrag, dient het te innen of na te vorderen bedrag aan rechten te worden geboekt binnen een termijn van twee dagen te rekenen vanaf de datum waarop de douaneautoriteit deze situatie heeft geconstateerd en in staat is het wettelijk verschuldigde bedrag te berekenen en te bepalen welke persoon tot betaling van dat bedrag gehouden is. Deze termijn kan overeenkomstig artikel 4 worden verlengd.

Artikel 6

1. Onmiddellijk na de boeking dient het bedrag van de rechten op de voorgeschreven wijze aan de tot betaling gehouden persoon te worden medegedeeld.

2. Wanneer het verschuldigde bedrag van de rechten bij wijze van schatting in de douaneaangifte is vermeld, kan de douaneautoriteit ermee volstaan de in lid 1 bedoelde mededeling slechts te doen, indien het vermelde bedrag aan rechten van het door haar vastgestelde bedrag afwijkt.

Wanneer gebruik wordt gemaakt van de in de eerste alinea van dit lid geboden mogelijkheid, geldt, onverminderd artikel 3, lid 1, tweede alinea, het verlenen van vrijgave of van de toestemming tot uitvoer van de goederen door de douaneautoriteit, als mededeling van het geboekte bedrag van de rechten aan de tot betaling gehouden persoon.

Artikel 7

Wanneer de procedure tot navordering niet meer kan worden ingeleid overeenkomstig artikel 2, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 1697/79, mogen de Lid-Staten afzien van de toepassing van artikel 2 of van artikel 6 van deze verordening.

TITEL II

TERMIJN EN NADERE REGELS VOOR DE BETALING VAN DE BEDRAGEN AAN RECHTEN BIJ IN-OF BIJ UITVOER

Hoofdstuk A

Beginsel

Artikel 8

Elk bedrag aan rechten dat op de in artikel 6 bedoelde wijze werd medegedeeld, dient binnen de hierna volgende termijnen door de tot betaling van dit bedrag gehouden persoon te worden voldaan:

- a) indien deze persoon voor geen van de in hoofdstuk B genoemde betalingsfaciliteiten in aanmerking komt, dient betaling binnen de hem toegestane termijn te geschieden.

Onverminderd de inzake beroepsrecht geldende bepalingen mag deze termijn niet meer bedragen dan tien dagen te rekenen vanaf de datum waarop het te betalen bedrag wordt medegedeeld aan de belastingschuldige en in geval van totalisering van de boekingen onder de bij artikel 3, lid 1, tweede alinea, voorziene voorwaarden, dient deze termijn zodanig te worden vastgesteld dat de tot betaling gehouden persoon geen langere betalingstermijn krijgt dan wanneer hem uitstel van betaling onder de in hoofdstuk B, afdeling 1, voorziene voorwaarden, zou zijn verleend.

Verlenging van de termijn wordt ambtshalve verleend wanneer wordt vastgesteld dat de belanghebbende de mededeling tot betaling te laat ontvangen heeft om de voor de betaling toegestane termijn te kunnen respecteren.

Anderzijds kan, op verzoek van de tot betaling gehouden persoon, door de douaneautoriteit verlenging van de termijn worden verleend wanneer het te betalen bedrag aan rechten voortvloeit uit een navordering. Onverminderd de bepalingen van artikel 15, kan de aldus toegestane verlenging van de termijn niet langer zijn dan de tijd die noodzakelijk is om de tot betaling gehouden persoon in staat te stellen de maatregelen te treffen die nodig zijn om aan zijn verplichting te voldoen;

- b) indien deze persoon voor een van de in hoofdstuk B genoemde betalingsfaciliteiten in aanmerking komt, dient betaling te geschieden binnen de in het kader van deze faciliteiten vastgestelde termijn of termijnen.

Artikel 9

De betaling dient te geschieden, hetzij in contanten, hetzij met elk ander middel dat een soortgelijk bevrijdend karakter heeft overeenkomstig de in de betrokken Lid-Staat geldende bepalingen („contante betaling”). Zij kan door verrekening worden verricht wanneer de geldende bepalingen daarin voorzien.

Hoofdstuk B

Betalingsfaciliteiten

Afdeling 1

Uitstel van betaling

Artikel 10

Voor zover het door de belanghebbende verschuldige bedrag aan rechten betrekking heeft op goederen die zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeit, staat de douaneautoriteit hem op zijn verzoek, onder de in de artikelen 11 tot en met 14 vastgestelde voorwaarden, uitstel van betaling van dat bedrag toe.

Artikel 11

Het verlenen van uitstel van betaling is onderworpen aan de voorwaarde dat de aanvrager zekerheid stelt.

Verder kan het verlenen van uitstel van betaling leiden tot het innen van bijkomende bedragen voor het aanleggen van een dossier of voor verleende diensten.

Artikel 12

1. De bevoegde douaneautoriteit bepaalt, aan de hand van de onderstaande mogelijkheden, op welke wijze uitstel van betaling wordt verleend:

- a) hetzij voor elk afzonderlijk bedrag aan rechten dat onder de in artikel 3, lid 1, eerste alinea, omschreven voorwaarden wordt geboekt;
- b) hetzij voor het totaal van alle bedragen aan rechten die overeenkomstig de voorwaarden van artikel 3, lid 1, eerste alinea, binnen een door de douaneautoriteit vastgestelde periode van ten hoogste 31 dagen worden geboekt;
- c) hetzij voor het totaal van alle bedragen aan rechten die uit hoofde van artikel 3, lid 1, tweede alinea, in één keer worden geboekt.

2. Uitstel van betaling wordt, onder dezelfde voorwaarden als in lid 1 vastgesteld, eveneens verleend voor de bedragen aan rechten betreffende de goederen die zijn aangegeven voor de douaneregeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer.

Artikel 13

1. De termijn waarvoor uitstel van betaling wordt verleend, bedraagt 30 dagen. Hij wordt als volgt berekend:

- a) wanneer uitstel van betaling overeenkomstig artikel 12, lid 1, onder a), wordt verleend, gaat de termijn in op de dag volgende op die waarop het bedrag aan rechten door de douaneautoriteit wordt geboekt.

Wanneer artikel 4 van toepassing is, wordt de overeenkomstig de eerste alinea vastgestelde termijn van 30 dagen verminderd met een aantal dagen gelijk aan het gedeelte van de voor de boeking gebruikte termijn dat een tijdsverloop van twee dagen overschrijdt;

- b) wanneer uitstel van betaling overeenkomstig artikel 12, lid 1, onder b), wordt verleend, gaat de termijn in op de dag volgende op die waarop de periode verstrijkt waarbinnen de bedragen aan rechten waarvoor uitstel van betaling wordt verleend zijn geboekt. De termijn wordt verminderd met een aantal dagen gelijk aan de helft van het aantal dagen dat deze periode omvat;

- c) wanneer uitstel van betaling overeenkomstig artikel 12, lid 1, onder c), wordt verleend, gaat de termijn in op de dag volgende op die waarop de periode verstrijkt waarin de betrokken goederen werden vrijgegeven — of de vergunning tot uitvoer ervan werd verleend. De termijn wordt verminderd met een aantal dagen gelijk aan de helft van het aantal dagen dat de betreffende periode omvat.

2. Wanneer de in lid 1, onder b) en c), bedoelde periodes uit een oneven aantal dagen bestaan, is het aantal dagen dat uit hoofde van lid 1, onder b) en c), op de termijn van 30 dagen in mindering moet worden gebracht, gelijk aan de helft van het onmiddellijk daaronder gelegen even getal.

3. Wanneer de in lid 1, onder b) en c), bedoelde periodes uit een kalenderweek of een kalendermaand bestaan, kunnen de Lid-Staten ter vereenvoudiging van een en ander bepalen dat de bedragen aan rechten waarvoor uitstel van betaling werd verleend, worden betaald:

- a) in geval van een kalenderweek: op de vrijdag van de vierde week volgende op die kalenderweek;
- b) in geval van een kalendermaand: uiterlijk op de zestiende dag van de maand volgende op die kalendermaand.

Artikel 14

1. Uitstel van betaling mag niet worden verleend voor bedragen aan rechten die, ofschoon ze betrekking hebben op goederen welke worden aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeit, worden geboekt overeenkomstig de geldende bepalingen ter zake van aanvaarding van onvolledige aangiften, in verband met de omstandigheid dat de aangever bij het verstrijken van de vastgestelde termijn niet de voor de definitieve vaststelling van de douanewaarde van de goederen noodzakelijke gegevens heeft verstrekt of heeft nagelaten, op het ogenblik van aanvaarding van de onvolledige aangifte, de ontbrekende vermelding op te geven of het ontbrekende bescheid over te leggen.

2. Uitstel van betaling mag evenwel in alle in lid 1 bedoelde gevallen worden verleend, wanneer het bedrag van de in te vorderen rechten wordt geboekt vóór het verstrijken van een termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de datum van boeking van het aanvankelijk opgeëiste bedrag of, indien geen boeking heeft plaatsgevonden, te rekenen vanaf de datum van aanvaarding van de aangifte betreffende de

goederen in kwestie. De termijn gedurende welke onder deze voorwaarden uitstel van betaling wordt verleend, mag niet verder reiken dan de datum waarop de periode verstrijkt die op grond van artikel 13 werd toegestaan voor het oorspronkelijk vastgestelde bedrag aan rechten of die zou zijn toegestaan, indien het wettelijk verschuldigde bedrag aan rechten bij de aangifte van de betrokken goederen was geboekt.

Afdeling 2

Andere betalingsfaciliteiten

Artikel 15

De Lid-Staten kunnen bepalen dat aan de persoon die gehouden is een bedrag aan rechten te betalen andere betalingsfaciliteiten worden verleend dan het in afdeling 1 bedoelde uitstel van betaling.

Het verlenen van deze betalingsfaciliteiten is aan een zekerheidstelling onderworpen. Die zekerheid behoeft evenwel niet te worden geëist wanneer zij wegens de situatie van de betrokkene ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou kunnen opleveren.

Afdeling 3

Betaling vóór het verstrijken van de termijn

Artikel 16

Ongeacht de betalingsfaciliteit die de tot betaling van een bedrag aan rechten gehouden persoon werd verleend, kan deze persoon te allen tijde dat bedrag of een gedeelte ervan vóór het verstrijken van de hem toegestane termijn voldoen.

Afdeling 4

Betaling door een derde

Artikel 17

Elk bedrag aan rechten kan door een ander dan de tot betaling gehouden persoon worden voldaan.

Hoofdstuk C

Gedwongen tenuitvoerlegging

Artikel 18

Wanneer de tot betaling van een bedrag aan rechten gehouden persoon niet binnen de voor hem vastgestelde termijn aan zijn verplichting heeft voldaan, maakt de douaneautoriteit gebruik van alle mogelijkheden die zij krachtens de geldende voorschriften tot haar beschikking heeft, met inbegrip van gedwongen tenuitvoerlegging; om de betaling van dit bedrag te waarborgen.

TITEL III

BETALING VAN INTEREST

Artikel 19

Wanneer een Lid-Staat betalingsfaciliteiten overeenkomstig artikel 15 verleent, moeten de door de belastingschuldige te dragen kosten voor het verlenen van deze faciliteiten, met name de interest, op zodanige wijze worden berekend dat het bedrag daarvan gelijk is aan het bedrag dat daartoe op de nationale geld- en kapitaalmarkt zou worden gevorderd.

In geval van te late betaling of ingeval niet binnen de vastgestelde termijn wordt betaald, kan het percentage van de moratoire interessen hoger zijn dan het in de vorige alinea omschreven percentage.

Artikel 20

1. De Lid-Staten kunnen afzien van de toepassing van artikel 19, wanneer deze wegens de situatie van de betrok-

kene ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou kunnen opleveren.

2. De Lid-Staten kunnen eveneens afzien van de heffing van moratoire interessen als het bedrag daarvan niet hoger is dan 20 ecu of wanneer de betaling plaatsvindt binnen vijf dagen na het verstrijken van de betalingstermijn. Dit bedrag kan volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure worden gewijzigd.

3. De Lid-Staten kunnen minimale periodes vaststellen voor de interestberekening.

TITEL IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 21

Onverminderd de eventuele toepassing van de bepalingen in verband met inbreuken op de douanevoorschriften mag op bedragen aan rechten die door een belastingschuldige verschuldigd zijn geen andere interest worden geheven dan de in artikel 19 bedoelde.

Indien de nationale bepalingen hierin voorzien, mogen echter in het kader van een navordering wel moratoire interessen worden geheven.

Artikel 22

Deze verordening staat niet in de weg van de toepassing van bepalingen waarbij de douaneautoriteit wordt vrijgesteld van de boeking van de bedragen aan rechten die minder dan 10 ecu bedragen.

Artikel 23

Deze verordening is van toepassing, onverminderd de ten aanzien van borgen gunstigere bepalingen welke in het kader van de regeling betreffende douanevervoer en de te Brussel op 6 december 1961 gesloten Douaneovereenkomst inzake het carnet ATA voor de tijdelijke invoer van goederen (ATA-Overeenkomst) zijn vastgesteld.

Artikel 24

1. Het Comité algemene douanevoorschriften, ingesteld bij artikel 24 van Richtlijn 79/695/EEG van de Raad van 24 juli 1979 inzake de harmonisatie van de procedures voor

het in het vrije verkeer brengen van goederen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/853/EEG ⁽²⁾, kan elk vraagstuk betreffende de toepassing van deze verordening onderzoeken dat door zijn voorzitter hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat aan de orde wordt gesteld.

2. De bepalingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van deze verordening worden vastgesteld volgens de in artikel 26, leden 2 en 3, van Richtlijn 79/695/EEG omschreven procedure.

Artikel 25

1. Richtlijn 78/453/EEG wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar die richtlijn gelden als verwijzingen naar deze verordening.

2. Artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 1697/79 wordt ingetrokken.

3. In Verordening (EEG) nr. 1430/79 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 17 bis

Terugbetaling door de bevoegde autoriteiten, uit hoofde van deze verordening, van bedragen aan rechten bij in- of

⁽¹⁾ PB nr. L 205 van 13. 8. 1979, blz. 19.

⁽²⁾ PB nr. L 319 van 7. 11. 1981, blz. 1.

uitvoer alsmede van interest voor kredietverlening of moratoire interessen welke eventueel bij de betaling gegeven zijn, leidt niet tot betaling van interest door deze autoriteiten, tenzij de nationale bepalingen in het tegendeel voorzien."

4. Artikel 13 van Richtlijn 81/177/EEG wordt vervangen door:

„Artikel 13

Onverminderd de toepassing van de verbodsbepalingen of beperkende maatregelen welke eventueel voor de ten uitvoer aangegeven goederen gelden, geeft de douane slechts toestemming tot het uitvoeren van de goederen nadat zij zich er, in voorkomend geval, van heeft vergewist dat de erop betrekking hebbende rechten bij uitvoer zijn betaald of dat hiervoor zekerheid is gesteld of uitstel van betaling is toegestaan onder de voorwaarden

bepaald bij Verordening (EEG) nr. 1854/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden voor uit hoofde van een douaneschuld te vereffenen rechten bij in- of bij uitvoer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 1."

Artikel 26

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1990.

Zij is van toepassing op de bedragen aan rechten die met ingang van laatstgenoemde datum worden geboekt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. SOLBES

VERORDENING (EEG) Nr. 1855/89 VAN DE RAAD

van 14 juni 1989

betreffende de regeling tijdelijke invoer van vervoermiddelen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de wetgeving van het merendeel der Lid-Staten voorziet in de tijdelijke invoer die het mogelijk maakt dat bepaalde ingevoerde vervoermiddelen welke zich niet in een van de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevinden, kunnen worden gebruikt zonder met rechten bij invoer te worden bezwaard wanneer zij bestemd zijn om weder te worden uitgevoerd; dat dergelijke regelingen eveneens voorkomen in verscheidene internationale multilaterale overeenkomsten waarbij alle of sommige Lid-Staten overeenkomstsluitende partij zijn; dat het, rekening houdende met de eisen van de douane-unie, wenselijk is een uniforme regeling tijdelijke invoer van vervoermiddelen vast te stellen;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 3599/82 ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1620/85 ⁽⁵⁾, een regeling tijdelijke invoer is ingesteld waarvan vervoermiddelen zijn uitgesloten;

Overwegende dat vervoermiddelen die niet aan de voorwaarden van de onderhavige verordening voldoen, echter wel onder genoemde regeling kunnen vallen;

Overwegende dat het noodzakelijk is de uniforme toepassing van de onderhavige verordening te waarborgen en te dien einde te voorzien in een communautaire procedure waardoor de wijze van toepassing kan worden vastgesteld; dat op dit gebied een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand dient te worden gebracht in het kader van het Comité economische douaneregelingen, dat is ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 1999/85 van de Raad van 16 juli 1985 betreffende de regeling actieve veredeling ⁽⁶⁾,

TITEL I

Algemeen

Artikel 1

1. De regeling tijdelijke invoer van vervoermiddelen maakt het mogelijk om volgens de procedures en onder de voorwaarden, vastgesteld in deze verordening, met volledige vrijstelling van rechten bij invoer, vervoermiddelen in te voeren die bestemd zijn tijdelijk in het douanegebied van de Gemeenschap te verblijven en nadien weder te worden uitgevoerd.

2. In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „*persoon*”:
 - een natuurlijk persoon, of
 - een rechtspersoon, of
 - wanneer deze mogelijkheid in de vigerende voorschriften bestaat, een vereniging van personen die als handelingsbevoegd wordt erkend, zonder dat zij het wettelijk statuut van rechtspersoon bezit;
- b) „*buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon*”:

zowel een natuurlijk persoon van wie de gewone verblijfplaats buiten het douanegebied van de Gemeenschap ligt als een rechtspersoon van wie de zetel zich buiten dat gebied bevindt;
- c) „*rechten bij invoer*”: de rechten omschreven in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3599/82;
- d) „*gebruik voor beroep of bedrijf*”: het gebruik van een vervoermiddel voor de rechtstreekse uitoefening van een werkzaamheid tegen betaling of met winstoogmerk;
- e) „*particulier gebruik*”: elk ander gebruik dan voor beroep of bedrijf als omschreven onder d);
- f) „*vervoermiddel*”: elk middel dat wordt gebruikt voor vervoer van personen of goederen. Onder de term „vervoermiddel” vallen de samen met het vervoermiddel ingevoerde reserveonderdelen, toebehoren en gewone uitrusting, met inbegrip van de benodigdheden om goederen te stouwen, te borgen of te beschermen;
- g) „*douaneautoriteit*”: elke voor de toepassing van de douaneregeling bevoegde autoriteit, zelfs indien deze niet tot de douanedienst behoort.

⁽¹⁾ PB nr. C 4 van 7. 1. 1984, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 104 van 16. 4. 1984, blz. 116.

⁽³⁾ PB nr. C 248 van 17. 9. 1984, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1982, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 155 van 14. 6. 1985, blz. 54.

⁽⁶⁾ PB nr. L 188 van 20. 7. 1985, blz. 1.

Artikel 2

Onder de bij deze verordening vastgestelde voorwaarden mogen vervoermiddelen tijdelijk worden ingevoerd zonder verdere formaliteiten na binnenkomst in het douanegebied van de Gemeenschap.

In uitzonderlijke gevallen kan de douaneautoriteit de toekenning van de regeling tijdelijke invoer echter afhankelijk stellen van de vervulling van bijzondere formaliteiten.

Artikel 3

De plaatsing van vervoermiddelen onder de regeling tijdelijke invoer is niet afhankelijk van het stellen van een zekerheid voor de betaling van een douaneschuld die kan ontstaan.

In uitzonderlijke gevallen kunnen de douaneautoriteiten voor deze plaatsing echter het stellen van een zekerheid eisen.

TITEL II

Vervoermiddelen voor wegvervoer

Artikel 4

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan, overeenkomstig de artikelen 2 en 3, gebruik worden gemaakt voor wegvoertuigen voor gebruik voor beroep of bedrijf.

2. In de zin van dit artikel wordt onder „voertuigen” verstaan alle wegvoertuigen, met inbegrip van aanhangwagens die eraan kunnen worden gekoppeld.

3. Onverminderd lid 4 wordt voor het gebruik van de regeling tijdelijke invoer, als bedoeld in lid 1, als voorwaarde gesteld dat de voertuigen;

- a) worden ingevoerd door een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon, of voor zijn rekening,
- b) door deze persoon of voor zijn rekening voor beroep of bedrijf worden gebruikt, en
- c) buiten het douanegebied van de Gemeenschap op naam van een buiten dat gebied gevestigde persoon zijn ingeschreven. Indien de voertuigen niet zijn ingeschreven, wordt deze voorwaarde geacht te zijn vervuld wanneer deze voertuigen toebehoren aan een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon,
- d) uitsluitend worden gebruikt voor vervoer dat begint of eindigt buiten het grondgebied van de Gemeenschap, met uitzondering van de volgens de procedure van artikel 21 vast te stellen gevallen.

4. Wanneer een aanhangwagen aan een binnen het douanegebied van de Gemeenschap ingeschreven motorvoer-

tuig is gekoppeld, mag het gebruik van de regeling tijdelijke invoer worden toegestaan, zelfs indien niet aan de voorwaarden van lid 3, onder a) en b), is voldaan.

5. Onder de in lid 3 genoemde voorwaarden mogen de in lid 1 bedoelde voertuigen binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven gedurende de tijd die nodig is voor de verrichtingen waarvoor de tijdelijke invoer is gevraagd, zoals aanvoer, in- en uitstappen van passagiers, lossen en laden van goederen, vervoer en onderhoud.

Artikel 5

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan, overeenkomstig de artikelen 2 en 3, gebruik gemaakt worden voor wegvoertuigen voor particulier gebruik.

2. In de zin van dit artikel wordt onder „voertuigen” verstaan alle wegvoertuigen, met inbegrip van caravans en aanhangwagens die aan een motorvoertuig kunnen worden gekoppeld.

3. Voor het gebruik van de in lid 1 bedoelde regeling tijdelijke invoer geldt als voorwaarde dat de voertuigen:

- a) worden ingevoerd door buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde personen;
- b) door die personen voor particulier gebruik worden aangewend, en
- c) buiten het douanegebied van de Gemeenschap op naam van een buiten dat gebied gevestigde persoon zijn ingeschreven. Indien de voertuigen niet zijn ingeschreven, wordt deze voorwaarde geacht te zijn vervuld wanneer deze voertuigen toebehoren aan een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon.

4. In afwijking van lid 3 wordt het gebruik van de regeling eveneens toegestaan wanneer voertuigen die niet aan de voorwaarden van de artikelen 9 en 10 van het Verdrag voldoen, binnen het douanegebied van de Gemeenschap in een categorie „bijzondere kentekens” zijn ingeschreven met het oog op wederuitvoer en hiervoor een kentekenplaat is toegekend die aan een buiten dat gebied gevestigde persoon is afgegeven.

5. Het gebruik van de regeling tijdelijke invoer wordt tevens in de volgende gevallen toegepast:

- a) wanneer een voertuig voor particulier gebruik, ingeschreven in het land waar de gebruiker zijn gewone verblijfplaats heeft, wordt gebruikt voor de route die hij regelmatig binnen het douanegebied van de Gemeenschap aflegt om zich van zijn verblijfplaats naar de plaats van arbeid en terug te begeven. Voor dit gebruik van de regeling gelden geen andere tijdsbeperkingen;
- b) wanneer een student een voertuig voor particulier gebruik, ingeschreven in het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, gebruikt binnen het douanegebied van de Gemeenschap, waar hij uitsluitend verblijft om te studeren.

6. Onverminderd lid 5, onder a), kunnen de in lid 1 bedoelde voertuigen in het douanegebied van de Gemeenschap verblijven:

- a) gedurende een al dan niet onderbroken termijn van zes maanden per tijdvak van twaalf maanden;
- b) gedurende de duur van het verblijf van de student binnen het douanegebied van de Gemeenschap in de gevallen bedoeld in lid 5, onder b).

7. Lid 5, onder b), en lid 6, onder b), zijn mutatis mutandis van toepassing in geval van personen belast met een opdracht van een bepaalde duur.

Artikel 6

1. Artikel 5 is mutatis mutandis van toepassing op rij- en trekdieren en hun bespanning, die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen.

2. De in lid 1 bedoelde dieren en bespanningen mogen gedurende een tijdvak van drie maanden in het douanegebied van de Gemeenschap verblijven.

TITEL III

Vervoermiddelen voor spoorvervoer

Artikel 7

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan, overeenkomstig de artikelen 2 en 3, gebruik worden gemaakt voor vervoermiddelen voor spoorvervoer.

2. In de zin van dit artikel wordt onder „vervoermiddelen voor spoorvervoer” verstaan tractiematerieel, motortreinen en motorwagens en alle soorten voor personen- en goederenvervoer gebruikte wagens.

3. Voor het gebruik van de in lid 1 bedoelde regeling tijdelijke invoer geldt als voorwaarde dat de vervoermiddelen voor spoorvervoer:

- a) toebehoren aan buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde personen;
- b) zijn ingeschreven bij een spoorwegwet buiten het douanegebied van de Gemeenschap.

4. Vervoermiddelen voor spoorvervoer mogen gedurende een periode van twaalf maanden in het douanegebied van de Gemeenschap verblijven.

TITEL IV

Vervoermiddelen voor luchtvervoer

Artikel 8

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan, overeenkomstig de artikelen 2 en 3, gebruik worden gemaakt voor vervoermiddelen voor luchtvervoer.

2. De in lid 1 bedoelde vervoermiddelen mogen binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven gedurende de tijd die nodig is voor de verrichtingen waarvoor de tijdelijke invoer wordt gevraagd, zoals aanvoer, in- en uitstappen van passagiers, lossen en laden van goederen, vervoer en onderhoud.

3. Wanneer de in lid 1 bedoelde vervoermiddelen voor particulier luchtvervoer worden gebruikt, zijn de voorwaarden van artikel 5, lid 3, van toepassing.

4. De in lid 3 bedoelde vervoermiddelen voor particulier luchtvervoer mogen gedurende een al dan niet onderbroken termijn van zes maanden per tijdvak van twaalf maanden binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven.

TITEL V

Vervoermiddelen voor vervoer over zee of over de binnenwateren

Artikel 9

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan, overeenkomstig de artikelen 2 en 3, gebruik worden gemaakt voor vervoermiddelen voor vervoer over zee of over de binnenwateren.

2. De in lid 1 bedoelde vervoermiddelen mogen binnen het douanegebied van de Gemeenschap blijven gedurende de tijd die nodig is voor de verrichtingen waarvoor de tijdelijke invoer wordt gevraagd, zoals aanvoer, ontschepen en inschepen van passagiers, laden en lossen van goederen, vervoer en onderhoud.

3. Wanneer de in lid 1 bedoelde vervoermiddelen voor particulier vervoer over zee of over de binnenwateren worden gebruikt, zijn de voorwaarden van artikel 5, lid 3, van toepassing.

4. De in lid 3 bedoelde vervoermiddelen mogen gedurende een al dan niet onderbroken termijn van zes maanden per tijdvak van twaalf maanden binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven.

TITEL VI

Laadborden

Artikel 10

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan, overeenkomstig de artikelen 2 en 3, gebruik worden gemaakt voor laadborden.

2. In de zin van dit artikel wordt onder laadbord verstaan een inrichting met een platform waarop een bepaalde hoeveelheid goederen kan worden gegroepeerd tot een

ladingseenheid die met behulp van mechanische apparatuur kan worden vervoerd, behandeld of gestapeld. De inrichting bestaat ofwel uit twee door tussenbalken verbonden platformen, ofwel uit een platform dat op voetstukken rust, ofwel uit een speciaal platform dat in het luchtverkeer wordt gebruikt. De totale hoogte is zo klein mogelijk maar maakt in ieder geval behandeling op rollen of door middel van vorkheftrucks of laadbordtrucks mogelijk. De inrichting kan al dan niet van een bovenbouw zijn voorzien.

TITEL VII

Diverse bepalingen

Artikel 11

Het gebruik van de regeling tijdelijke invoer wordt toegestaan voor reserveonderdelen, toebehoren en gewone uitrusting, met inbegrip van benodigdheden om goederen te stouwen, te borgen of te beschermen, die los van de vervoermiddelen waarvoor ze bestemd zijn worden ingevoerd.

Artikel 12

De vervoermiddelen bedoeld in de titels II, III, IV en V van deze verordening mogen niet worden uitgeleend, noch verhuurd, noch verpand, noch overgedragen, noch ter beschikking worden gesteld aan een persoon die zijn gewone verblijfplaats binnen het douanegebied van de Gemeenschap heeft.

Artikel 13

Volgens de procedure van artikel 21 kan in bijzondere gevallen worden toegestaan dat een persoon een vervoermiddel in het douanegebied van de Gemeenschap invoert en/of gebruikt in afwijking van deze verordening.

Artikel 14

Indien de omstandigheden zulks rechtvaardigen mag de douaneautoriteit, op verzoek van de belanghebbende, de in deze verordening genoemde termijnen verlengen.

Artikel 15

De gebruiker van de regeling tijdelijke invoer is gehouden zich te onderwerpen aan alle door de douaneautoriteit voorgescreven toezicht- en controlemaatregelen.

Artikel 16

De douaneautoriteit mag de vergunning intrekken wanneer zij constateert dat de gebruiker van de regeling tijdelijke invoer een van de voorwaarden voor toekenning van die regeling niet in acht heeft genomen.

Artikel 17

1. De regeling tijdelijke invoer wordt beëindigd wanneer het onder de regeling geplaatste vervoermiddel weder uit het douanegebied van de Gemeenschap wordt uitgevoerd of met het oog op latere wederuitvoer wordt geplaatst:

— in een vrije zone,

of onder de regeling:

— douane-entrepot,

— communautair douanevervoer (externe procedure) of een van de regelingen voor internationaal vervoer als bedoeld in artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 222/77 van de Raad van 13 december 1976 betreffende communautair douanevervoer ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1674/87 ⁽²⁾, voor zover gebruikmaking van laatstgenoemde regelingen bij de communautaire wetgeving is toegestaan,

— actieve veredeling,

of met instemming van de douaneautoriteit kosteloos aan de schatkist wordt afgestaan.

Wat laadborden of uit hoofde van een overeenkomst gezamenlijk gebruikte vervoermiddelen voor spoorvervoer betreft, wordt de regeling echter eveneens beëindigd wanneer laadborden met vrijwel dezelfde waarde of vervoermiddelen voor spoorvervoer van dezelfde soort als die welke onder de regeling tijdelijke invoer worden gebruikt, worden uitgevoerd of met het oog op hun latere uitvoer in een vrije zone worden gebracht of onder een van de in de eerste alinea bedoelde regelingen worden geplaatst.

2. Wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen, mag de douaneautoriteit toestaan dat de onder de regeling tijdelijke invoer geplaatste vervoermiddelen in het vrije verkeer worden gebracht of onder douanetoezicht worden vernietigd, hetzij onmiddellijk, hetzij nadat zij in een vrije zone of onder een van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde regelingen zijn geplaatst.

3. Onverminderd de toepassing van de bepalingen met betrekking tot inbreuken op de douanewetgeving, zijn de leden 1 en 2 eveneens van toepassing wanneer een vergunning krachtens artikel 16 is ingetrokken.

4. De na reparatie of onderhoud vervangen delen dienen een van de in de leden 1 en 2 genoemde bestemmingen te krijgen.

5. Onverminderd de toepassing van de bepalingen inzake inbreuk op de douanewetgeving en de wetgeving inzake vrijstellingen, worden, wanneer onder de regeling tijdelijke invoer geplaatste vervoermiddelen in het vrije verkeer worden gebracht, of in andere gevallen waarin een douaneschuld ontstaat overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2144/87 van de Raad van 13 juli 1987 inzake de douaneschuld ⁽³⁾, de

⁽¹⁾ PB nr. L 38 van 9. 2. 1977, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 157 van 17. 6. 1987, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 201 van 22. 7. 1987, blz. 15.

rechten bij invoer geheven op basis van de voor deze vervoermiddelen bij hun plaatsing onder de regeling tijdelijke invoer geldende belastingelementen, ongeacht of het in het vrije verkeer brengen onmiddellijk plaatsvindt dan wel nadat de vervoermiddelen hetzij in een vrije zone, onder een van de in lid 1 bedoelde regelingen zijn geplaatst.

In het geval van resten en afvallen die ontstaan bij de vernietiging van de in lid 4 bedoelde delen, wordt bij de vaststelling van het bedrag van de douaneschuld evenwel het in artikel 3, onder f), van Verordening (EEG) nr. 2144/87 bedoelde tijdstip in aanmerking genomen.

TITEL VIII

Slotbepalingen

Artikel 18

1. De bepalingen van deze verordening doen geen afbreuk aan de bepalingen op vervoergebied, met name betreffende de voorwaarden voor toegang tot de vervoermarkt en uitoefening van vervoeractiviteiten.

2. Onverminderd lid 1 wordt de regeling tijdelijke invoer voor de in deze verordening bedoelde vervoermiddelen toegestaan zonder invoerverbod of -beperking, op voorwaarde dat zij weder worden uitgevoerd.

3. De bepalingen van deze verordening vormen geen beletsel voor verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten, het nationaal artistiek, historisch en archeologisch bezit of uit hoofde van bescherming van de industriële en commerciële eigendom.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1989.

Artikel 19

Zolang er geen communautaire bepalingen op het betrokken gebied zijn vastgesteld, vormt deze verordening geen beletsel voor de toepassing door de Lid-Staten van:

- a) soepeler maatregelen waarin wordt voorzien door vigerende overeenkomsten,
- b) bijzondere vrijstellingen die overeenkomstig artikel 136 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstelling⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4235/88⁽²⁾, ten aanzien van op het gebied van een Lid-Staat gestationeerde strijdkrachten zijn vastgesteld.

Artikel 20

Het Comité economische douaneregelingen kan ieder vraagstuk in verband met de toepassing van deze verordening onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een vertegenwoordiger van een Lid-Staat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 21

De voor de toepassing van deze verordening vereiste bepalingen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 31, leden 1 en 2, van Verordening (EEG) nr. 1999/85.

Artikel 22

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing een jaar na de inwerkingtreding van de uitvoeringsbepalingen die overeenkomstig de procedure van artikel 21 worden vastgesteld.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. SOLBES

⁽¹⁾ PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1988, blz. 1.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 juni 1989

houdende vijfde wijziging van Richtlijn 74/329/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake de emulgatoren, stabilisatoren, verdikkingsmiddelen en geleermiddelen waarvan het gebruik in levensmiddelen is toegestaan

(89/393/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 74/329/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/102/EEG ⁽⁵⁾, een lijst is opgenomen van emulgatoren, stabilisatoren, verdikkingsmiddelen en geleermiddelen waarvan het gebruik in levensmiddelen door de Lid-Staten kan worden toegestaan;

Overwegende dat in bijlage II bij Richtlijn 74/329/EEG de omschrijving staat van de stoffen waarvan de Lid-Staten het gebruik in levensmiddelen tijdelijk mogen toestaan; dat de geldigheidsduur van deze afwijking is verstreken op 31 december 1988;

Overwegende dat de Raad op 21 december 1988 Richtlijn 89/107/EEG ⁽⁶⁾ heeft aangenomen betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake levensmiddelenadditieven die in voor menselijke voeding bestemde waren mogen worden gebruikt;

Overwegende dat krachtens artikel 3 van genoemde richtlijn de Raad volgens de procedure van artikel 100 A van het Verdrag een algemene richtlijn moet vaststellen die zo nodig de positieve lijst en de gebruiksvoorwaarden van de toegestane stoffen bevat;

Overwegende dat het niet mogelijk is nu reeds al die voorschriften voor de betrokken stoffen vast te stellen; dat daarom voorlopig de geldigheidsduur van bijlage II van Richtlijn 74/329/EEG moet worden verlengd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 3, lid 1, van Richtlijn 74/329/EEG wordt de eerste alinea als volgt gelezen:

„1. In afwijking van artikel 2, lid 1, mogen de Lid-Staten het gebruik van de in bijlage II genoemde stoffen in levensmiddelen toestaan tot en met 31 december 1991.”.

Artikel 2

Artikel 1 wordt van kracht met ingang van 1 januari 1989.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. SOLBES

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 16. 8. 1988, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. C 47 van 20. 2. 1989, blz. 80, en PB nr. C 158 van 26. 6. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 337 van 31. 12. 1988, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 189 van 12. 7. 1974, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 88 van 3. 4. 1986, blz. 40.

⁽⁶⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 27.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 juni 1989

houdende derde wijziging van Richtlijn 75/726/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften van de Lid-Staten inzake vruchtensappen en bepaalde soortgelijke produkten

(89/394/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat Richtlijn 75/726/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, niet voorziet in de mogelijkheid om vruchtennectars te bereiden zonder toevoeging van suikers; dat, gezien de evolutie in de voedingsgewoonten, het bestaan van dergelijke produkten mogelijk dient te worden gemaakt;

Overwegende dat het niet mogelijk is om uit bepaalde exotische vruchten het sap af te scheiden zonder het vruchtvlees; dat het derhalve nodig blijkt te voorzien in het eventuele gebruik van vruchtenmoes bij de bereiding van bepaalde vruchtensappen;

Overwegende dat de mogelijkheid om de totale hoeveelheid suikers binnen de vastgestelde grenzen door honing te vervangen, tot alle vruchtennectars dient te worden uitgebreid en de mogelijkheid om in bepaalde nectars suikers en honing in onderlinge combinatie te gebruiken, dient te worden opgeheven;

Overwegende dat het zoeten van bepaalde geconcentreerde vruchtensappen slechts mag worden toegestaan indien deze voor rechtstreekse verkoop aan de consument zijn bestemd en dat bij dit zoeten in het eindstadium de toegestane grenzen niet mogen worden overschreden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 75/726/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1, punt 7, wordt vervangen door:

„7. **Vruchtennectar:**

a) Het niet gegiste maar vergistbare produkt dat is verkregen door toevoeging van water en suikers

⁽¹⁾ PB nr. C 24 van 31. 1. 1987, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 122 van 9. 5. 1988, blz. 78, en PB nr. C 120 van 16. 5. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 150 van 2. 6. 1987, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB nr. L 311 van 1. 12. 1975, blz. 40.

aan vruchtensap, geconcentreerd vruchtensap, vruchtenmoes, geconcentreerd vruchtenmoes, of een mengsel van deze produkten, en dat bovendien met de bijlage in overeenstemming is.

b) Volgens de procedure van artikel 14 kan echter worden besloten dat nectar van bepaalde vruchten waarvan het sap van nature een hoog suikergehalte heeft, zonder toevoeging van suiker mag worden bereid.”;

2. artikel 4, lid 1, onder a), wordt vervangen door:

„a) het onderling mengen van één of meer soorten vruchtensappen en/of vruchtenmoes (als omschreven in artikel 1, punten 2 en 5);”;

3. artikel 7, lid 2, onder c) en d), wordt vervangen door:

„c) de volledige vervanging van de suikers door honing, met inachtneming van de onder a) op 20 % vastgestelde grens;

d) voor de bereiding van vruchtennectars als bedoeld in artikel 3, lid 2, onder c), wanneer zij bereid zijn op basis van appels, peren of perziken, of van een mengsel van deze vruchten, de toevoeging van citroenzuur tot een hoeveelheid van niet meer dan 5 g per liter eindprodukt; het citroenzuur mag evenwel volledig of gedeeltelijk worden vervangen door een gelijkwaardige hoeveelheid citroensap.”;

4. in artikel 7 worden de leden 3 en 4 geschrapt;

5. artikel 8, onder a), wordt vervangen door:

„a) de behandelingen en procédés, genoemd in artikel 4, met uitzondering van de bepalingen van lid 2, onder a). De toevoeging van suikers bedoeld in artikel 4, lid 2, onder a), is evenwel slechts toegestaan voor voorverpakt geconcentreerd vruchtensap dat voor de eindverbruiker bestemd is, op voorwaarde dat deze toevoeging van suikers in de benaming is vermeld; in dat geval mag de totale hoeveelheid toegevoegde suikers, uitgedrukt ten opzichte van het volume „uit geconcentreerd . . . verkregen” sap de in artikel 4, lid 2, onder a), i) en ii), toegestane grens niet overschrijden.

Voor het verbeteren van niet voor de eindverbruiker bestemd geconcentreerd sinaasappelsap mogen er, gedurende een tijdvak van tien jaar, te rekenen vanaf 14 juni 1989, suikers aan worden toegevoegd tot een in droge stof uitgedrukte hoeveelheid van ten hoogste 15 g per liter.

In het in de tweede alinea genoemde geval moet de verwerker volgens de handelsgebruiken van de toevoeging van suikers in kennis worden gesteld.

Bij het verstrijken van de in de tweede alinea bedoelde termijn besluit de Raad, op voorstel van de Commissie, of de in die alinea vermelde afwijking al dan niet wordt gehandhaafd.”;

6. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 11 ter

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de artikelen 4, 7, 8 en 9 alsmede de bijlage aan de vooruitgang van de techniek aan te passen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14, met uitzondering van wijzigingen betreffende additieven.”;

7. artikel 13 wordt vervangen door:

„Artikel 13

De identiteits- en zuiverheidseisen betreffende de voor toevoeging en behandeling gebruikte produkten als bedoeld in de artikelen 4 en 7, worden voor zover nodig volgens de procedure van artikel 14 vastgesteld.”;

8. artikel 14 wordt vervangen door:

„Artikel 14

1. In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure bij het Permanent Comité voor levensmiddelen in, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers der Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na een termijn van drie maanden vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast.”;

9. artikel 15 wordt geschrapt;

10. artikel 16, lid 1, onder f), wordt geschrapt;

11. artikel 16, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Aan de in lid 1, onder c), d), e), g) en h), bedoelde afwijkingen inzake additieven komt een einde wanneer de desbetreffende voorschriften op communautair niveau van toepassing worden.”;

12. de bijlage wordt vervangen door de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze maatregelen zodanig toe dat:

- de handel in de produkten die met deze richtlijn in overeenstemming zijn uiterlijk op 14 juni 1990 wordt toegestaan,
- de handel in de produkten die niet met deze richtlijn in overeenstemming zijn, wordt verboden met ingang van 14 juni 1991.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. SOLBES

BIJLAGE

BIJZONDERE BEPALINGEN BETREFFENDE VRUCHTENNECTARS

Nectar van	Minimum- zuurgethalte, uitgedrukt in gram wijnsteenzuur per liter eindprodukt	Minimumgehalte aan sap en eventueel aan vruchtenmoes, uitgedrukt in gewichtspersen- ten van het eindprodukt
I. Vruchten met zuur sap dat onbewerkt niet geschikt is voor menselijke consumptie		
Passievruchten (<i>Passiflora edulis</i>)	8	25
Gele terongs (<i>Solanum quitoense</i>)	5	25
Zwarte aalbessen	8	25
Witte aalbessen	8	25
Rode aalbessen	8	25
Kruisbessen	9	30
Duindoornbessen (<i>Hippophaë</i>)	9	25
Sleepruimen	8	30
Pruimen	6	30
Kwetsen	6	30
Lijsterbessen	8	30
Rozebottels	8	40
Zure kersen (morellen)	8	35
Andere kersen	6 ⁽¹⁾	40
Bosbessen	4	40
Vlierbessen	7	50
Frambozen	7	40
Abrikozen	3 ⁽¹⁾	40
Aardbeien	5 ⁽¹⁾	40
Bramen (braambessen)	6	40
Rode bosbessen	9	30
Kweeperen	7	50
Citroenen en lemmetjes	—	25
Andere vruchten van deze categorie	—	25
II. Zuurarme vruchten of vruchten met veel vruchtvlees of zeer aromatische vruchten, met sap dat onbewerkt niet geschikt is voor menselijke consumptie		
Mango's	—	35
Bananen	—	25
Guaves	—	25
Papaja's	—	25
Litchi's	—	25
Azarolmispels	—	25
Zuurzakken (<i>Annona Muricata</i>)	—	25
Boeah nona's (<i>Annona reticulata</i>)	—	25
Cherimoya's	—	25
Granaatappelen	—	25
Acajounoten of cashewnoten (<i>Anacardium occidentale</i>)	—	25
Rode mombinpruimen (<i>Spondias purpurea</i>)	—	25
Imbu-mombinpruimen (<i>Spondias tuberosa arruda</i>)	—	30
Andere vruchten van deze categorie	—	25
III. Vruchten met sap dat onbewerkt geschikt is voor menselijke consumptie		
Appelen	3 ⁽¹⁾	50
Peren	3 ⁽¹⁾	50
Perziken	3 ⁽¹⁾	45
Citrusvruchten met uitzondering van citroenen en lemmetjes	5	50
Ananassen	4	50
Andere vruchten van deze categorie	—	50

⁽¹⁾ Deze grens geldt niet voor het in artikel 3, lid 2, onder c), bedoelde produkt.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 juni 1989

tot wijziging van Richtlijn 79/112/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame

(89/395/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat Richtlijn 79/112/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/197/EEG ⁽⁵⁾, in verscheidene gevallen voorziet in de mogelijkheid van afwijkingen op nationaal vlak;

Overwegende dat met het oog op de verwezenlijking van het nagestreefde tweeledige doel, namelijk voltooiing van de interne markt en betere voorlichting van alle consumenten in de Gemeenschap, deze uitzonderingen dienen te worden opgeheven;

Overwegende in het bijzonder dat de sinds de vaststelling van Richtlijn 79/112/EEG opgedane ervaring het mogelijk maakt deze richtlijn overal in de Gemeenschap op restaurants, ziekenhuizen en kantines en andere soortgelijke instellingen toe te passen;

Overwegende dat de datum van minimale houdbaarheid zijn nut heeft bewezen; dat evenwel in het belang van een betere bescherming van de volksgezondheid aan een strikter stelsel van datumvermelding de voorkeur moet worden gegeven in het geval van uit microbiologisch oogpunt zeer bederfelijke levensmiddelen; dat bij twijfel een communautaire procedure moet worden voorzien;

Overwegende dat deze richtlijn enkel betrekking heeft op etikettering, presentatie en reclame én niet op de vraag of doorstraling van levensmiddelen of ingrediënten daarvan moet worden toegestaan of verboden;

Overwegende echter dat, onverminderd een besluit op communautair niveau inzake het principiële aspect, de consument nu al het recht moet hebben om ervan in kennis te worden gesteld of een levensmiddel behandeld is met ionise-

rende straling, wanneer dit is toegestaan; dat daartoe dient te worden bepaald dat op elk aldus behandeld levensmiddel een passende vermelding moet worden aangebracht; dat evenwel specifieke bepalingen inzake samengestelde levensmiddelen met een vooraf met ioniserende stralen behandeld ingrediënt pas worden vastgesteld wanneer voorschriften inzake deze behandeling worden vastgesteld;

Overwegende dat, ten einde het handelsverkeer tussen de Lid-Staten te vergemakkelijken, kan worden bepaald dat in het stadium vóór de verkoop aan de eindverbruiker uitsluitend de vermeldingen over elementen van wezenlijk belang op de buitenverpakking moeten voorkomen en dat bepaalde verplichte vermeldingen die een voorverpakt levensmiddel dienen te vergezellen slechts op de daarop betrekking hebbende handelsdocumenten worden opgenomen;

Overwegende dat, voor alle gevallen waarin de Raad bevoegdheid voor de tenuitvoerlegging van de voorschriften op het gebied van voor menselijke voeding bestemde waren aan de Commissie toekent, dient te worden voorzien in een procedure voor nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in het kader van het door de Raad bij Besluit 69/414/EEG ⁽⁶⁾ ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 79/112/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. de titel van de richtlijn wordt vervangen door:

„Richtlijn van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame”;

2. artikel 1, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Deze richtlijn is ook van toepassing op levensmiddelen bestemd om aan restaurants, ziekenhuizen, kantines en andere soortgelijke instellingen, hierna „instellingen” genoemd, te worden geleverd.”;

3. in artikel 1, lid 3, onder b), wordt het woord „eindverbruiker” vervangen door „eindverbruiker en instellingen”;

⁽¹⁾ PB nr. C 124 van 28. 5. 1986, blz. 5, en PB nr. C 154 van 12. 6. 1987, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. C 99 van 13. 4. 1987, blz. 65, en PB nr. C 120 van 16. 5. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 328 van 22. 12. 1986, blz. 27.

⁽⁴⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 144 van 29. 5. 1986, blz. 38.

⁽⁶⁾ PB nr. L 291 van 19. 11. 1969, blz. 9.

4. artikel 2, lid 1, onder b), wordt vervangen door:
- „b) mogen, onder voorbehoud van de communautaire bepalingen ten aanzien van natuurlijk mineraalwater en voor een bijzondere voeding bestemde levensmiddelen, aan levensmiddelen geen eigenschappen toeschrijven inzake het voorkomen, behandelen of genezen van een ziekte van de mens, of toespelingen maken op dergelijke eigenschappen.”;
5. artikel 3, lid 1, punt 4, wordt vervangen door:
- „4. De datum van minimale houdbaarheid of, bij uit microbiologisch oogpunt zeer bederfelijke levensmiddelen, de uiterste consumptiedatum.”;
6. aan artikel 4 wordt het volgende lid toegevoegd:
- „3. De in lid 1 en 2 bedoelde communautaire voorschriften worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.”;
7. in artikel 5, lid 1, wordt het woord „eindverbruiker” vervangen door „eindverbruiker en instellingen”
8. aan artikel 5, lid 3, wordt de volgende tekst toegevoegd:
- „Een levensmiddel dat met ioniserende straling is behandeld, moet een van onderstaande vermeldingen bevatten:
- in het Spaans:
„irradiado” of „tratado con energia ionizante”.
 - in het Deens:
„bestrålet/ . . .” of „strålekonserveret” of „behandlet med ioniserende stråling” of „konserveret med ioniserende stråling”.
 - in het Duits:
„bestrahlt” of „mit ionisierenden Strahlen behandelt”.
 - in het Grieks:
„επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία” of „ακτινοβολημένο”.
 - in het Engels:
„irradiated” of „treated with ionising radiation”.
 - in het Frans:
„traité par rayonnements ionisants” of „traité par ionisation”.
 - in het Italiaans:
„irradiato” of „trattato con radiazioni ionizzanti”.
 - in het Nederlands:
„doorstraald” of „door straling behandeld” of „met ioniserende straling behandeld”.
 - in het Portugees:
„irradiado” of „tratado por irradiação” of „tratado por radiação ionizante”.
9. artikel 6, lid 5, onder b), eerste streepje, wordt vervangen door:
- „— mogen de ingrediënten die tot één van de in bijlage I genoemde categorieën behoren en die bestanddelen zijn van een ander levensmiddel, ook enkel met de naam van deze categorie worden vermeld. In de in bijlage I opgenomen lijst van categorieën kunnen volgens de procedure van artikel 17 wijzigingen worden aangebracht.”;
10. aan artikel 6, lid 5, onder b), derde streepje, wordt de volgende tekst toegevoegd:
- „Deze communautaire voorschriften worden volgens de procedure van artikel 17 vastgesteld.”;
11. artikel 6, lid 5, onder b), vierde streepje, wordt vervangen door:
- „— specifieke communautaire voorschriften inzake de vermelding van de behandeling van een ingrediënt met ioniserende stralen worden in een later stadium overeenkomstig artikel 100 A van het Verdrag vastgesteld.”;
12. aan artikel 6, lid 6, wordt de volgende alinea toegevoegd:
- „De in dit lid bedoelde communautaire voorschriften worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.”;
13. aan artikel 7, lid 3, wordt de volgende alinea toegevoegd:
- „De in dit lid bedoelde communautaire voorschriften worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.”;
14. artikel 8, lid 4, wordt vervangen door:
- „4. Indien een vast levensmiddel wordt aangeboden in een opgietsloofstof, dient ook het netto-uitlekgewicht van dat levensmiddel te worden vermeld in de etikettering.
- In de zin van dit lid verstaat men onder opgietsloofstof de volgende producten en mengsels daarvan, ook wanneer zij bevroren of diepgevroren zijn, voor zover de vloeistof slechts van ondergeschikt belang is ten opzichte van de essentiële bestanddelen van deze bereiding en derhalve niet doorslaggevend is voor de aankoop: water, waterige oplossingen van zouten, pekels; waterige oplossingen van voedingszuren, azijn; waterige oplossingen van suiker, waterige oplossingen van andere zoetstoffen, sap van vruchten of groenten voor wat groenten of fruit betreft.
- Deze opsomming kan worden aangevuld volgens de procedure van artikel 17.
- Methoden voor de controle op het netto-uitlekgewicht worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.”;
15. aan artikel 8 wordt het volgende lid toegevoegd:
- „7. De in de leden 1 en 2, onder b) en d), en in lid 5 bedoelde communautaire voorschriften worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.”;

16. de tweede en de derde alinea van artikel 9, lid 2, worden geschrapt;

17. artikel 9, lid 5, wordt vervangen door:

„5. De Lid-Staten kunnen tot en met 31 december 1992 op hun grondgebied toestaan dat de minimale houdbaarheidsperiode anders wordt uitgedrukt dan door middel van de datum van minimale houdbaarheid. Onverminderd de in artikel 22 bedoelde kennisgeving, delen de Lid-Staten aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten alle op grond van dit lid getroffen maatregelen mede.”;

18. artikel 9, lid 6, wordt vervangen door:

„6. Onder voorbehoud van de communautaire bepalingen waarbij andere datumaanduidingen worden voorgeschreven, is de vermelding van de datum van houdbaarheid niet vereist bij:

- verse groenten, aardappelen daaronder begrepen, en vers fruit, die niet zijn geschild of gesneden, of soortgelijke bewerkingen hebben ondergaan. Deze ontheffing geldt niet voor gekiemde zaden en soortgelijke produkten zoals scheuten van peulvruchten,
- wijn, likeurwijn, mousserende wijn, gearomatiseerde wijn en soortgelijke uit andere vruchten dan druiven verkregen produkten, alsmede uit druiven of druivemost vervaardigde dranken van de GN-codes 2206 00 91, 2206 00 93 en 2206 00 99,
- dranken met een alcoholgehalte van 10 of meer volumepercenten,
- alcoholvrije frisdranken, vruchtesappen, vruchtennectars en alcoholhoudende dranken in aparte recipiënten van meer dan 5 liter, bestemd voor levering aan instellingen,
- broodbakkerij- of banketbakkerijprodukten die naar hun aard bestemd zijn om binnen 24 uur na de bereiding te worden geconsumeerd,
- azijn,
- keukenzout,
- suikers in vaste vorm,
- suikergoedprodukten bijna uitsluitend bestaande uit gearomatiseerde en/of gekleurde suiker(s),
- kauwgom en soortgelijke produkten om te kauwen,
- afzonderlijke porties consumptie-ijs.”;

19. het volgende artikel wordt toegevoegd:

„Artikel 9 bis

1. Bij levensmiddelen die uit microbiologisch oogpunt zeer bederfelijk zijn en derhalve na korte tijd een onmiddellijk gevaar voor de menselijke gezondheid kunnen opleveren, wordt de datum van minimale houdbaarheid vervangen door de uiterste consumptiedatum.

2. De datum wordt voorafgegaan door de woorden:

- in het Spaanse: „fecha de caducidad”,
- in het Deens: „sidste anvendelsesdato”,

- in het Duits: „verbrauchen bis”,
- in het Grieks: „ανάλωση μέχρι”,
- in het Engels: „use by”,
- in het Frans: „à consommer au plus tard le”,
- in het Italiaans: „da consumarsi entro”,
- in het Nederlands: „te gebruiken tot”,
- in het Portugees: „da consumir até”.

Deze woorden gaan vergezeld van:

- hetzij de datum zelf,
- hetzij een verwijzing naar de plaats waar de datum op de etikettering is aangegeven.

Deze gegevens moeten worden gevolgd door een beschrijving van de bewaarvoorschriften.

3. De datum dient ongecodeerd te worden aangegeven door vermelding van achtereenvolgens de dag, de maand en eventueel het jaar.

4. In sommige gevallen mag volgens de procedure van artikel 17 worden bepaald of aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan.”;

20. aan artikel 10, lid 2, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De in dit lid bedoelde communautaire voorschriften worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.”;

21. artikel 11 wordt vervangen door:

„Artikel 11

1. a) Wanneer de levensmiddelen zijn voorverpakt, staan de vermeldingen bedoeld in artikel 3 en artikel 4, lid 2, op de voorverpakking of op een daaraan gehecht etiket.

b) In afwijking van het onder a) bepaalde en onverminderd de communautaire voorschriften inzake nominale hoeveelheden is het toegestaan dat, wanneer de voorverpakte levensmiddelen

- bestemd zijn voor de eindverbruiker, doch worden verhandeld in een stadium vóór de verkoop aan de eindverbruiker en indien dit stadium niet de verkoop aan een instelling is,
- bestemd zijn om aan instellingen te worden geleverd om daar te worden toe bereid, verwerkt, verdeeld of en détail te worden verkocht,

de in artikel 3 en artikel 4, lid 2, voorgeschreven vermeldingen slechts op de op die levensmiddelen betrekking hebbende handelsdocumenten voorkomen, wanneer kan worden gegarandeerd dat deze documenten met alle etiketteringsgegevens de levensmiddelen waarop zij betrekking hebben vergezellen, dan wel tegelijkertijd met of vóór de levering worden verzonden.

c) In de onder b) bedoelde gevallen worden de in artikel 3, lid 1, punten 1, 4 en 6, genoemde vermeldingen, alsmede, in voorkomend geval,

de in artikel 9 bis genoemde vermelding, ook aangebracht op de buitenste verpakking waarin de levensmiddelen in de handel worden aangeboden.

2. Deze vermeldingen worden begrijpelijk geformuleerd op een duidelijk zichtbare plaats en in duidelijk leesbare en onuitwisbare letters aangebracht.

Zij mogen in geen geval verborgen, bedekt of gescheiden zijn door andere aanduidingen of afbeeldingen.

3. a) De in artikel 3, lid 1, punten 1, 3, 4 en 9, bedoelde vermeldingen moeten in hetzelfde gezichtsveld staan.

Deze verplichting kan worden uitgebreid tot de in artikel 4, lid 2, bedoelde vermeldingen.

b) Deze verplichting geldt echter, gedurende een periode van tien jaar vanaf de kennisgeving van deze richtlijn, niet voor glazen flessen die bestemd zijn om opnieuw te worden gebruikt en waarop een van de onder a) bedoelde vermeldingen op onuitwisbare wijze is aangebracht.

4. Bij glazen flessen die bestemd zijn om opnieuw te worden gebruikt, die op onuitwisbare wijze zijn gemerkt en waarop bijgevolg geen etiket, band of label is aangebracht en bij verpakkingen of recipiënten waarvan het grootste vlak kleiner is dan 10 vierkante centimeter, zijn slechts de in artikel 3, lid 1, punten 1, 3 en 4, genoemde vermeldingen verplicht.

Lid 3, onder a), is in dit geval niet van toepassing.

5. De Lid-Staten mogen tot en met 31 december 1996 afzien van de eis dat de datum van minimale houdbaarheid of de uiterste gebruiksdatum wordt vermeld op de in lid 4 bedoelde flessen.

6. Ierland, Nederland en het Verenigd Koninkrijk kunnen in afwijkingen van artikel 3, lid 1, en van lid 3, onder a), van het onderhavige artikel voorzien voor melk- en zuivelprodukten die zijn verpakt in glazen flessen die bestemd zijn om opnieuw te worden gebruikt.

7. De Lid-Staten delen aan de Commissie alle op grond van lid 5 of lid 6 getroffen maatregelen mede.”;

22. in artikel 12, eerste alinea, wordt het woord „eindverbruiker” vervangen door „eindverbruiker of instellingen”;

23. in artikel 12, tweede alinea, wordt het woord „consument” vervangen door „koper”;

24. artikel 17 wordt vervangen door

„Artikel 17

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure wordt deze procedure bij

het Permanent Comité voor levensmiddelen, hierna te noemen het „Comité”, ingeleid door de voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.”;

25. artikel 18 vervalt;

26. artikel 23 vervalt.

Artikel 2

Zo nodig wijzigen de Lid-Staten hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zodanig dat:

- de handel in produkten die aan deze richtlijn voldoen, uiterlijk op 20 december 1990 wordt toegestaan,
- de handel in produkten die niet aan deze richtlijn voldoen, vanaf 20 juni 1992 wordt verboden.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. SOLBES

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 juni 1989

betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren

(89/396/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de maatregelen dienen te worden vastgesteld die ertoe bestemd zijn de interne markt geleidelijk tot stand te brengen in de loop van een periode die eindigt op 31 december 1992; dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

Overwegende dat in de interne markt het handelsverkeer van levensmiddelen een zeer belangrijke plaats inneemt;

Overwegende dat de aanduiding van de partij waartoe een levensmiddel behoort, beantwoordt aan het streven naar betere voorlichting over de identiteit van de produkten; dat deze aanduiding uit dien hoofde een nuttige bron van inlichtingen vormt wanneer levensmiddelen aanleiding geven tot een geschil of een gevaar voor de gezondheid van de consument inhouden;

Overwegende dat in Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/395/EEG ⁽⁵⁾, geen vermelding betreffende de identificatie van de partijen is opgenomen; dat bepaalde Lid-Statens sindsdien nationale voorschriften betreffende deze aanduiding hebben vastgesteld;

Overwegende dat de verwijzing naar de produktie- of verpakkingspartij van voorverpakte levensmiddelen op internationaal niveau thans algemeen verplicht is; dat de Gemeenschap tot de ontwikkeling van de internationale handel dient bij te dragen;

Overwegende dat het derhalve wenselijk is voorschriften van algemene en horizontale aard vast te stellen die aan de invoering van een gemeenschappelijk systeem voor identificatie van de partijen ten grondslag moeten liggen;

Overwegende dat de doeltreffendheid van dit systeem afhankelijk is van de toepassing daarvan in de verschillende stadia van het in de handel brengen; dat evenwel bepaalde produkten en verrichtingen dienen te worden uitgesloten, met name verrichtingen die plaatsvinden in het beginstadium van het in de handel brengen van landbouwprodukten;

Overwegende dat het begrip „partij” inhoudt dat verscheidene verkoopeenheden van een zelfde levensmiddel vrijwel identieke kenmerken bezitten op het stuk van produktie, vervaardiging of verpakking; dat dit begrip derhalve niet van toepassing is op onverpakt aangeboden produkten of op produkten die vanwege hun individuele specificiteit of vanwege hun heterogene karakter niet als een homogeen geheel kunnen worden aangemerkt;

Overwegende dat het, gezien het uiteenlopende karakter van de toegepaste identificatiemethoden, de taak van het betrokken economische subject is om de partij te bepalen en de desbetreffende vermelding of het merkteken aan te brengen;

Overwegende dat het echter, om de voorlichtingstaak te vervullen waarvoor de vermelding is bestemd, belangrijk is dat deze vermelding als zodanig duidelijk kan worden onderscheiden en herkend;

Overwegende dat de datum van minimale houdbaarheid of de uiterste consumptiedatum overeenkomstig Richtlijn 79/112/EEG, als vermelding die het mogelijk maakt de partij te identificeren kan worden beschouwd, op voorwaarde dat die datum nauwkeurig is aangegeven,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de aanduiding die het mogelijk maakt de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren.
2. Onder „partij” wordt in deze richtlijn verstaan een verzameling verkoopeenheden van een levensmiddel die onder vrijwel identieke omstandigheden zijn geproduceerd, vervaardigd of verpakt.

Artikel 2

1. Een levensmiddel mag alleen in de handel worden gebracht indien het vergezeld gaat van een aanduiding als bedoeld in artikel 1, lid 1.
2. Lid 1 is evenwel niet van toepassing:
 - a) op landbouwprodukten die vanuit de bedrijfszone

⁽¹⁾ PB nr. C 310 van 20. 10. 1987, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 167 van 27. 6. 1988, blz. 425, en PB nr. C 120 van 16. 5. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 95 van 11. 4. 1988, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 17 van dit Publikatieblad.

- aan opslag-, behandelings- of verpakkingbedrijven worden verkocht of geleverd,
 - naar producentenorganisaties worden overgebracht of
 - voor onmiddellijke opname in een operationeel bereidings- of verwerkingssysteem worden opgehaald;
- b) wanneer de levensmiddelen die op de plaats van verkoop aan de eindverbruiker niet zijn voorverpakt, aldaar op verzoek van de koper worden verpakt of voor onmiddellijke verkoop worden voorverpakt;
- c) op verpakkingen of recipiënten waarvan de grootste zijde een oppervlakte heeft van minder dan 10 cm².
3. De Lid-Staten mogen tot en met 31 december 1996 afzien van de eis dat de in artikel 1, lid 1, bedoelde aanduiding wordt vermeld op glazen flessen die bestemd zijn om opnieuw te worden gebruikt, die op onuitwisbare wijze zijn gemerkt en waarop bijgevolg geen etiket, band of label is aangebracht.

Artikel 3

De partij wordt in ieder geval aangeduid door de producent of fabrikant of de verpakker van het betrokken levensmiddel, of door de eerste verkoper die in de Gemeenschap is gevestigd.

De in artikel 1, lid 1, bedoelde aanduiding wordt vastgesteld en aangebracht onder verantwoordelijkheid van een van deze betrokkenen. Zij wordt voorafgegaan door de letter „L”, behalve in het geval waarin zij duidelijk van de overige aanduidingen op het etiket te onderscheiden is.

Artikel 4

Wanneer de levensmiddelen worden voorverpakt, wordt de aanduiding bedoeld in artikel 1, lid 1, en in voorkomend geval de letter „L”, op de voorverpakking of op een daaraan gehecht etiket aangebracht.

Wanneer de levensmiddelen niet worden voorverpakt, wordt de aanduiding bedoeld in artikel 1, lid 1, en in voorkomend geval de letter „L”, aangebracht op de verpakking of het recipiënt, of bij gebreke daarvan op de desbetreffende handelsdocumenten.

De aanduiding wordt in ieder geval zodanig aangebracht dat zij duidelijk zichtbaar, gemakkelijk leesbaar en onuitwisbaar is.

Artikel 5

Indien de datum van minimale houdbaarheid of de uiterste consumptiedatum in de etikettering voorkomt, behoeft het levensmiddel niet van de in artikel 1, lid 1, bedoelde aanduidingen vergezeld te gaan, op voorwaarde dat de aanduiding van deze datum duidelijk en in de juiste volgorde ten minste de dag en de maand omvat.

Artikel 6

Deze richtlijn is van toepassing, onverminderd de aanduidingen die volgens specifieke communautaire voorschriften vereist zijn.

De Commissie maakt de lijst van de betrokken voorschriften bekend en werkt deze bij.

Artikel 7

Indien noodzakelijk wijzigen de Lid-Staten hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zodanig, dat:

- de handel in produkten die aan deze richtlijn voldoen, uiterlijk op 20 juni 1990 wordt toegestaan,
- de handel in produkten die niet aan deze richtlijn voldoen, vanaf 20 juni 1991 wordt verboden; die produkten echter die vóór deze datum in het verkeer zijn gebracht of zijn geëtiketteerd en die niet aan de onderhavige richtlijn voldoen, mogen in de handel worden gebracht totdat de voorraden zijn opgebruikt.

Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk op de hoogte.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. SOLBES

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 juni 1989

inzake de officiële controle op levensmiddelen

(89/397/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het handelsverkeer in levensmiddelen binnen de gemeenschappelijke markt een zeer voorname plaats inneemt; dat alle Lid-Staten zich dienen te bekommeren om de bescherming van de gezondheid en de economische belangen van hun burgers; dat de bescherming van de gezondheid daarbij onvoorwaardelijk de voorrang heeft en dat het derhalve noodzakelijk is de officiële levensmiddelencontrole te harmoniseren en doeltreffender te maken;

Overwegende dat de verschillen tussen de nationale wetgevingen inzake dit type controles echter belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen kunnen vormen;

Overwegende dat deze wetgevingen derhalve nader tot elkaar moeten worden gebracht;

Overwegende dat in een eerste stadium de algemene beginselen voor de uitoefening van de controles geharmoniseerd dienen te worden;

Overwegende dat ter aanvulling van deze algemene beginselen naderhand, indien nodig, specifieke bepalingen kunnen worden vastgesteld;

Overwegende dat deze richtlijn ten doel heeft te controleren of de levensmiddelen in overeenstemming zijn met de wettelijke voorschriften op het gebied van levensmiddelen; dat hieronder ook worden begrepen de voorschriften op het gebied van de bescherming van de menselijke gezondheid, de bepalingen betreffende de samenstelling en de kwaliteit die bedoeld zijn om de economische belangen van de consument te beschermen, alsook de voorschriften met betrekking tot de consumentenvoorlichting en eerlijke handelstransacties;

Overwegende dat behalve op levensmiddelen ook controle dient te worden uitgeoefend op de materialen en voorwerpen die bestemd zijn om daarmee in aanraking te komen;

Overwegende dat, in het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt, levensmiddelen die bestemd zijn voor het

grensoverschrijdende intracommunautaire verkeer op dezelfde wijze moeten worden gecontroleerd als die welke bestemd zijn voor afzet in de Lid-Staat van produktie;

Overwegende dat hiertoe de controle in beginsel moet geschieden op basis van de in de Lid-Staat van produktie van kracht zijnde bepalingen; dat dit beginsel evenwel niet van toepassing is wanneer in de ogen van de met de controle belaste autoriteiten met alle passende middelen, waaronder ook het overleggen van de handelsdocumenten, naar behoren is vastgesteld dat het desbetreffende produkt naar een andere Lid-Staat zal worden verzonden en dat het in overeenstemming is met de bepalingen van laatstgenoemde Lid-Staat;

Overwegende dat de controles, om doeltreffend te zijn, regelmatig moeten plaatsvinden; dat er geen beperkingen mogen worden opgelegd ten aanzien van het voorwerp van de controles, het stadium waarin en het tijdstip waarop deze controles moeten plaatsvinden; dat de controles voorts moeten worden uitgevoerd in de vorm die het meest geschikt is om de doeltreffendheid ervan te waarborgen;

Overwegende dat erop moet worden toegezien dat de controleprocedures niet worden omzeild en dat derhalve moet worden bepaald dat de Lid-Staten een produkt niet van een passende controle uitsluiten vanwege het feit dat het voor uitvoer buiten de Gemeenschap is bestemd;

Overwegende dat aan de controleurs adequate bevoegdheden dienen te worden gegeven;

Overwegende dat het weliswaar niet dienstig is de bedrijven het recht te verlenen zich tegen de controles te verzetten, maar dat niettemin hun legitieme rechten en met name het recht op geheimhouding van produktiegegevens en het recht van beroep moeten worden gevrijwaard;

Overwegende dat de met de levensmiddelencontroles belaste instanties per Lid-Staat kunnen verschillen; dat het bijgevolg dienstig is een lijst te publiceren van de ter zake bevoegde instanties van elke Lid-Staat, met vermelding van hun sector, alsmede van de laboratoria die erkend zijn om in het kader van genoemde controles analyses uit te voeren;

Overwegende dat officiële controles een doeltreffende bijdrage moeten leveren aan de voorkoming van inbreuken op de wettelijke voorschriften inzake levensmiddelen; dat deze controles derhalve volgens passende criteria dienen te worden geprogrammeerd;

Overwegende dat het weliswaar in de eerste plaats de taak van de Lid-Staten is om hun controleprogramma's vast te stellen, doch dat het met het oog op de voltooiing en het functioneren van de interne markt ook nodig is om op communautair niveau over gecoördineerde programma's te beschikken;

Overwegende dat door de gelijktijdige uitvoering van nationale en gecoördineerde programma's de ervaring zal kunnen

⁽¹⁾ PB nr. C 20 van 27. 1. 1987, blz. 6, PB nr. C 88 van 5. 4. 1987, blz. 14, en PB nr. C 131 van 27. 5. 1989, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 345 van 21. 12. 1987, blz. 80, en PB nr. C 120 van 16. 5. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 347 van 22. 12. 1987, blz. 1.

worden opgedaan die thans nog goeddeels ontbreekt; dat het op grond van die ervaring nodig kan blijken deze richtlijn te herzien om de hierbij ingestelde regeling te vervolmaken;

Overwegende dat de Lid-Staten enige vrijheid dient te worden gelaten voor wat de praktische uitvoering van de controles betreft, opdat niet wordt geraakt aan beproefde systemen die aan de specifieke nationale situatie zijn aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In deze richtlijn worden de algemene beginselen voor de uitoefening van de officiële controle op levensmiddelen vastgesteld.

2. In de zin van deze richtlijn wordt onder „officiële controle op levensmiddelen”, hierna „controle” te noemen, verstaan de controle door de bevoegde instanties waarbij wordt nagegaan of

- levensmiddelen,
- levensmiddelenadditieven, vitaminen, mineralen, sporelementen en andere additieproducten die bestemd zijn om als zodanig te worden verkocht, en
- de materialen en voorwerpen die bestemd zijn om met levensmiddelen in aanraking te komen

in overeenstemming zijn met de bepalingen ter voorkoming van risico's voor de volksgezondheid, ter waarborging van eerlijke handelstransacties of ter bescherming van de belangen van de consument, met inbegrip van de bepalingen die betrekking hebben op de consumentenvoorlichting.

3. Deze richtlijn geldt onverminderd de bepalingen die in het kader van meer specifieke communautaire regelingen zijn vastgesteld.

4. Deze richtlijn is niet van toepassing op metrologische controles.

Artikel 2

1. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen om te waarborgen dat de controle overeenkomstig deze richtlijn wordt uitgevoerd.

2. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de voor verzending naar een andere Lid-Staat bestemde producten met dezelfde zorg worden gecontroleerd als die welke voor afzet op hun eigen grondgebied zijn bestemd.

Artikel 3

De Lid-Staten sluiten een produkt niet van een passende controle uit vanwege het feit dat het voor uitvoer buiten de Gemeenschap is bestemd.

Artikel 4

1. De controle wordt uitgevoerd:

- a) op gezette tijden;
- b) wanneer niet-naleving van de regels wordt vermoed.

2. De controle wordt uitgevoerd in evenredigheid met het beoogde doel.

3. De controle strekt zich uit tot alle stadia van produktie, fabricage, invoer in de Gemeenschap, behandeling, opslag, vervoer, distributie en handel.

4. De controle wordt in de regel uitgevoerd zonder kennisgeving vooraf.

5. De bevoegde instantie is verplicht per geval uit de in lid 3 genoemde stadia het stadium (of de stadia) te kiezen dat (die) voor het voorgenomen onderzoek het meest geschikt is (zijn.).

Artikel 5

De controle bestaat, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 6 tot en met 9 en naar gelang van het voorgenomen onderzoek, uit een of meer van de onderstaande verrichtingen:

- 1. inspectie,
- 2. monsterneming en analyse,
- 3. controle op de hygiëne van het personeel,
- 4. onderzoek van de papieren en documenten,
- 5. onderzoek van de eventueel door het bedrijf toegepaste verificatiesystemen en de resultaten daarvan.

Artikel 6

1. De inspectie heeft betrekking op:

- a) de staat en het gebruik dat in de onderscheiden stadia genoemd in artikel 4, lid 3, wordt gemaakt van terreinen, lokalen, kantoren, installaties en hun omgeving, vervoermiddelen, uitrusting en materieel;
- b) de grondstoffen, ingrediënten, technische hulpstoffen en andere producten die bij de bereiding en de produktie van de levensmiddelen worden gebruikt;
- c) de halffabrikaten;
- d) de eindprodukten;
- e) de materialen en voorwerpen die bestemd zijn om met de levensmiddelen in aanraking te komen;
- f) de schoonmaak- en onderhoudsmiddelen en -procédés alsmede de bestrijdingsmiddelen;

- g) de voor de productie of behandeling van de levensmiddelen toegepaste procédés;
- h) de etikettering en de aanbiedingsvorm van de levensmiddelen;
- i) de wijze waarop de levensmiddelen worden bewaard.

2. Ter aanvulling van de in lid 1 genoemde handelingen mogen indien nodig:

- de bedrijfsleider van het geïnspecteerde bedrijf en het personeel dat voor rekening van dat bedrijf werkzaam is, worden ondervraagd;
- de waarden worden genoteerd die worden aangegeven door de meetinstrumenten die door het bedrijf zijn geïnstalleerd;
- door de bevoegde instantie met behulp van haar eigen instrumenten controles worden uitgevoerd op metingen die zijn gedaan met de door het bedrijf geïnstalleerde instrumenten.

Artikel 7

1. Van de in artikel 6, lid 1, onder b) tot en met f), bedoelde producten mogen voor analyse monsters worden genomen.

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen opdat de betrokkenen eventueel een tegenexpertise kunnen laten uitvoeren.

2. De analyses worden uitgevoerd door officiële laboratoria.

De Lid-Staten mogen voor het verrichten van deze analyses ook andere laboratoria erkennen.

Artikel 8

Aan de in artikel 5, punt 3, genoemde controle op de hygiëne worden onderworpen de personen die beroepshalve, rechtstreeks of niet rechtstreeks, met de in de in artikel 6, lid 1, onder b) tot en met f), genoemde stoffen en producten in aanraking komen.

Deze controle heeft ten doel na te gaan of de voorschriften inzake persoonlijke hygiëne en hygiënische kleding in acht worden genomen. De controle geschiedt onverminderd medisch onderzoek.

Artikel 9

1. De met de controle belaste functionarissen mogen in de diverse in artikel 4, lid 3, genoemde stadia kennis nemen van de papieren en documenten die in het bezit zijn van de betrokken natuurlijke en rechtspersonen.

2. De met de controle belaste functionarissen mogen tevens kopieën of uittreksels maken van de door hen onderzochte papieren en documenten.

Artikel 10

Wanneer de met de controle belaste functionarissen op onregelmatigheden stuiten of er vermoedens van hebben, nemen zij de noodzakelijke maatregelen.

Artikel 11

1. De Lid-Staten verlenen de met de controle belaste functionarissen het recht de in de artikelen 6 tot en met 10 bedoelde handelingen uit te voeren.

2. De Lid-Staten schrijven voor dat de betrokken natuurlijke en rechtspersonen zich aan de overeenkomstig deze richtlijn uitgevoerde controle moeten onderwerpen en de met de controle belaste functionarissen bij de uitoefening van hun taak moeten bijstaan.

Artikel 12

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om de aan de controle onderworpen natuurlijke en rechtspersonen het recht te verlenen beroep in te stellen tegen de maatregelen die de bevoegde instantie met het oog op de uitoefening van de controle heeft genomen.

2. Zij bepalen dat de met de controle belaste functionarissen aan het beroepsgeheim gebonden zijn.

Artikel 13

Om een uniforme toepassing van deze richtlijn in alle Lid-Staten te garanderen, brengt de Commissie binnen een jaar na de vaststelling van deze richtlijn verslag uit aan het Europese Parlement en de Raad over:

- a) de huidige regelingen in de Lid-Staten met betrekking tot de opleiding van levensmiddeleninspecteurs;
- b) de mogelijkheid communautaire regels vast te stellen ten aanzien van de basisopleiding en de voortgezette opleiding van inspecteurs;
- c) de mogelijkheid communautaire kwaliteitseisen vast te stellen voor alle laboratoria die betrokken zijn bij de controle en monsterneming in het kader van deze richtlijn;
- d) de mogelijkheid een communautaire controledienst in te stellen, waarbij tevens gezorgd wordt voor uitwisseling van informatie tussen alle met de controles belaste instellingen en personen.

Artikel 14

1. De bevoegde instantie(s) van de Lid-Staten stelt (stellen) voorlopige programma's op waarin de aard en de frequentie van de controles worden vastgesteld die gedurende een bepaalde periode op gezette tijden moeten worden uitgevoerd overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder a).

2. De Lid-Staten doen de Commissie jaarlijks vóór 1 mei alle nuttige gegevens toekomen over de uitvoering in het voorafgaande jaar van de in lid 1 bedoelde programma's, met vermelding van

- de criteria die bij de opstelling van deze programma's zijn aangelegd,
- aantal en aard van de verrichte controles,
- aantal en aard van de geconstateerde inbreuken.

3. Nadat zij de Lid-Staten in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen heeft geraadpleegd, doet de Commissie de Lid-Staten jaarlijks vóór 16 oktober en voor het eerst in 1991 een aanbeveling voor een gecoördineerd controleprogramma voor het volgende jaar toekomen. Deze aanbeveling kan later worden bijgesteld als dit bij de uitvoering van het gecoördineerde programma nodig mocht blijken.

In het gecoördineerde programma moeten meer bepaald de criteria zijn opgenomen die bij voorrang dienen te worden aangelegd voor de uitvoering ervan.

De in lid 2 bedoelde gegevens bevatten een afzonderlijk en specifiek hoofdstuk over de uitvoering van het gecoördineerde programma.

4. Vijf jaar na de kennisgeving van deze richtlijn doet de Commissie de Raad een verslag over de toepassing van dit artikel toekomen, in voorkomend geval vergezeld van passende voorstellen.

Artikel 15

Elke Lid-Staat verstrekt de Commissie de volgende gegevens:

- naam en geografische en functionele sector van de bevoegde instantie(s),
- naam van het (de) officiële of door de bevoegde instanties erkende laboratorium (laboratoria) belast met de uitvoering van de analyses in het kader van de controle.

Deze lijsten worden bekendgemaakt in de C-reeks van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 16

De Lid-Staten dienen uiterlijk twaalf maanden na kennisgeving van deze richtlijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om uiterlijk 24 maanden na de kennisgeving aan deze richtlijn te voldoen ⁽¹⁾. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. SOLBES

⁽¹⁾ Van deze richtlijn is aan de Lid-Staten kennis gegeven op 20 juni 1989.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 3 mei 1989

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake voor
bijzondere voeding bestemde levensmiddelen

(89/398/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,Overwegende dat Richtlijn 77/94/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake levensmiddelen bestemd voor bijzondere voeding ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/7/EEG ⁽⁵⁾, herhaaldelijk is gewijzigd; dat, ter gelegenheid van nieuwe wijzigingen, ter wille van de duidelijkheid deze richtlijn opnieuw dient te worden geformuleerd;

Overwegende dat de vaststelling van Richtlijn 77/94/EEG gerechtvaardigd was omdat de verschillen tussen de nationale wetgevingen inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen het vrije verkeer ervan belemmerden, ongelijke concurrentievoorwaarden konden scheppen en uit dien hoofde rechtstreeks van invloed waren op de instelling en de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat de aanpassing van de nationale wetgevingen in een eerste stadium de opstelling van een gemeenschappelijke definitie vergde en de vaststelling van maatregelen om de consument te beschermen tegen misleiding ten aanzien van de aard van de producten alsmede van voorschriften waaraan de etikettering van de betrokken producten moest voldoen;

Overwegende dat de door deze richtlijn bestreken producten levensmiddelen zijn waarvan samenstelling en vervaardiging speciaal moeten worden uitgedacht om te voldoen aan de bijzondere voedingsbehoeften van diegenen voor wie zij hoofdzakelijk zijn bestemd; dat het derhalve met het oog op het specifieke doel van deze voeding noodzakelijk kan zijn in afwijkingen van de algemene of bijzondere bepalingen voor levensmiddelen te voorzien;

Overwegende dat er aan de hand van de algemene voorschriften voor de controle van alle levensmiddelen weliswaar een doeltreffende controle kan worden uitgeoefend op voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen waarvoor specifieke bepalingen zijn vastgesteld, maar dat zulks niet altijd mogelijk is in het geval van levensmiddelen die niet onder dergelijke specifieke bepalingen vallen;

Overwegende dat het in laatstgenoemd geval namelijk kan voorkomen dat de controlediensten met hun gebruikelijke middelen in bepaalde omstandigheden niet kunnen nagaan of het desbetreffende levensmiddel inderdaad de bijzondere voedingseigenschappen bezit die eraan worden toegeschreven; dat het derhalve noodzakelijk is te bepalen dat degene die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van dat levensmiddel, de controledienst zo nodig assisteert bij de uitoefening van zijn werkzaamheden;

Overwegende dat het, gezien de huidige stand van de ontwikkeling van de communautaire voorschriften inzake additieven, niet mogelijk is in het kader van de onderhavige richtlijn bepalingen vast te stellen betreffende het gebruik van additieven in voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen die niet tot een van de groepen in bijlage I behoren; dat dit vraagstuk derhalve te gelegener tijd opnieuw dient te worden bezien;

Overwegende dat de uitwerking van bijzondere richtlijnen om de grondbeginselen van de communautaire voorschriften ten uitvoer te leggen, evenals de wijzigingen daarvan, uitvoeringsmaatregelen van technische aard zijn; dat, om de procedure te vereenvoudigen en te bespoedigen, de vaststelling van deze maatregelen aan de Commissie dient te worden toevertrouwd;

Overwegende dat, voor alle gevallen waarin de Raad bevoegdheid voor de tenuitvoerlegging van de voorschriften op het gebied van voor menselijke voeding bestemde waren aan de Commissie toekent, dient te worden voorzien in een procedure voor nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in het kader van het door de Raad bij Besluit 69/414/EEG ⁽⁶⁾ ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen;

Overwegende dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan de termijnen waarbinnen de Lid-Staten aan Richtlijn 77/94/EEG moeten voldoen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen.

⁽¹⁾ PB nr. C 124 van 23. 5. 1986, blz. 7, en PB nr. C 161 van 19. 6. 1987, blz. 12.⁽²⁾ PB nr. C 99 van 13. 4. 1987, blz. 54, en PB nr. C 120 van 16. 5. 1989.⁽³⁾ PB nr. C 328 van 22. 12. 1986, blz. 9.⁽⁴⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 55.⁽⁵⁾ PB nr. L 2 van 3. 1. 1985, blz. 22.⁽⁶⁾ PB nr. L 291 van 19. 11. 1969, blz. 9.

2. a) Voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen zijn levensmiddelen die zich door hun bijzondere samenstelling of bereidingswijze duidelijk van gewone levensmiddelen onderscheiden, die voor het aangegeven voedingsdoel geschikt zijn en zodanig in de handel worden gebracht dat de geschiktheid voor dat doel wordt aangeduid.
- b) Een bijzondere voeding behoort te voldoen aan de bijzondere voedingsbehoeften:
- i) van bepaalde categorieën personen wier assimilatieproces of stofwisseling is verstoord, of
 - ii) van bepaalde categorieën personen die zich in bijzondere fysiologische omstandigheden bevinden en die daarom bijzonder gebaat kunnen zijn bij een gecontroleerde ingestie van bepaalde stoffen in levensmiddelen, of
 - iii) van zuigelingen, peuters of kleuters, in goede gezondheid.

Artikel 2

1. De in artikel 1, lid 2, onder b), i) en ii), bedoelde produkten mogen worden aangeduid met de kwalificaties „dieet” of „regime”.
2. Bij etikettering en presentatie van gewone levensmiddelen en bij de desbetreffende reclame is het gebruik verboden van:
- a) de kwalificaties „dieet” of „regime”, al dan niet gecombineerd met andere woorden, om deze levensmiddelen te omschrijven;
 - b) elke andere aanduiding of wijze van presenteren die de indruk zou kunnen wekken dat het een van de in artikel 1 omschreven produkten betreft.
3. Overeenkomstig de procedure van artikel 13 kunnen echter bepalingen worden vastgesteld waarbij voor gewone levensmiddelen die geschikt zijn voor een bijzondere voeding, wordt toegestaan om deze eigenschap te vermelden.

In dezelfde bepalingen kan worden vastgesteld op welke wijze dit gegeven moet worden vermeld.

Artikel 3

1. De aard of de samenstelling van de in artikel 1 bedoelde produkten moet zodanig zijn dat deze produkten geschikt zijn voor het bijzondere voedingsdoel waarvoor zij zijn bestemd.
2. De in artikel 1 bedoelde produkten moeten eveneens voldoen aan de dwingende bepalingen die voor gewone

levensmiddelen gelden, behalve voor wat betreft de wijzigingen die in die produkten zijn aangebracht om ze in overeenstemming te brengen met de definities van artikel 1.

Artikel 4

1. De bijzondere bepalingen betreffende de in bijlage I opgenomen groepen voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen, worden bij bijzondere richtlijnen vastgesteld.

Deze richtlijnen kunnen met name het volgende bevatten:

- a) essentiële vereisten inzake aard of samenstelling van de produkten;
- b) bepalingen inzake kwaliteit van de grondstoffen;
- c) hygiënische eisen;
- d) toegestane wijzigingen in de zin van artikel 3, lid 2;
- e) een lijst van additieven;
- f) bepalingen inzake etikettering, presentatie en reclame;
- g) bemonsterings- en analysemethoden voor de controle op de overeenstemming met de bepalingen van de bijzondere richtlijnen.

Deze bijzondere richtlijnen worden aangenomen:

- door de Raad overeenkomstig de procedure van artikel 100 A voor wat betreft punt e);
- overeenkomstig de procedure van artikel 13 voor wat de andere punten betreft.

Bepalingen die van invloed kunnen zijn op de volksgezondheid worden vastgesteld na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding, ingesteld bij Besluit 74/234/EEG ⁽¹⁾.

2. Een lijst van stoffen voor bijzondere voedingsdoelinden zoals vitaminen, minerale zouten, aminozuren en andere stoffen voor toevoeging aan voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen, alsmede de zuiverheidscriteria die daarop van toepassing zijn en, in voorkomend geval, de voorwaarden voor het gebruik, worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 13.

Artikel 5

Overeenkomstig de procedure van artikel 13 kunnen voorwaarden worden vastgesteld waaronder etikettering, presentatie en reclame mogen zinspelen op een dieet of regime dan wel op een categorie personen waarvoor een in artikel 1 bedoeld produkt is bestemd.

⁽¹⁾ PB nr. L 136 van 20. 5. 1974, blz. 1.

Artikel 6

1. Het is niet toegestaan om door middel van etikettering of presentatie van een in artikel 1 bedoeld produkt, of door de reclame ervoor, aan dit produkt eigenschappen toe te schrijven waardoor menselijke ziekten kunnen worden voorkomen, behandeld of genezen, noch om een toespeling te maken op die eigenschappen.

In uitzonderlijke en welbepaalde gevallen mag overeenkomstig de procedure van artikel 13 worden voorzien in afwijkingen van de eerste alinea. Deze afwijkingen kunnen worden gehandhaafd totdat de procedure is voltooid.

2. Lid 1 vormt geen beletsel voor het verspreiden van alle nuttige inlichtingen en aanbevelingen die uitsluitend zijn bestemd voor personen die bevoegd zijn op het gebied van geneeskunde, voeding of farmacie.

Artikel 7

1. Op de in artikel 1 bedoelde produkten is Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/395/EEG ⁽²⁾, onder de volgende voorwaarden van toepassing.

2. De verkoopbenaming van een produkt dient vergezeld te gaan van een aanwijzing omtrent de bijzondere voedingskenmerken ervan. Bij de in artikel 1, lid 2, onder b), iii), bedoelde produkten wordt deze vermelding evenwel vervangen door die van de bestemming.

3. De etikettering van produkten waarvoor geen bijzondere richtlijn overeenkomstig artikel 4 is vastgesteld, dient ook de volgende gegevens te omvatten:

- a) de specifieke bijzonderheden van de kwalitatieve en kwantitatieve samenstelling of de bijzondere bereidingswijze die het produkt zijn bijzondere voedingskenmerken verlenen;
- b) de in kJ en kcal uitgedrukte beschikbare energiewaarden en het gehalte aan koolhydraten, eiwitten en vetstoffen per 100 g of 100 ml van het produkt zoals dit in de handel wordt gebracht en, in voorkomend geval, per aangegeven hoeveelheid van het consumptieklare produkt.

Indien de energiewaarde echter lager is dan 50 kJ (12 kcal) per 100 g of 100 ml van het in de handel gebrachte produkt, mogen de desbetreffende aanduidingen worden vervangen door de vermelding, „energiewaarde lager dan 50 kJ (12 kcal) per 100 g”, of door de vermelding „energiewaarde lager dan 50 kJ (12 kcal) per 100 ml”.

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ Zie bladzijde 17 van dit Publikatieblad.

4. Voor de produkten waarvoor een bijzondere richtlijn is vastgesteld, worden de bijzondere etiketteringsvoorschriften bij die richtlijn vastgesteld.

Artikel 8

1. De in artikel 1 bedoelde produkten mogen uitsluitend in voorverpakte vorm in de handel worden gebracht, en wel zodanig dat de verpakking de produkten volledig omsluit.

2. De Lid-Staten mogen echter afwijkingen toestaan voor de kleinhandel, doch in dat geval moeten de in artikel 7 genoemde aanwijzingen het produkt bij de aanbieding ten verkoop vergezellen.

Artikel 9

Op levensmiddelen die voor bijzondere voeding zijn bestemd en niet tot een van de in bijlage I opgenomen groepen behoren, zijn met het oog op een doeltreffende officiële controle de volgende specifieke bepalingen van toepassing:

1. wanneer een van bovenbedoelde produkten voor de eerste maal in de handel wordt gebracht, stelt de fabrikant of, in geval van een in een derde land vervaardigd produkt, de importeur de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat waar het produkt in de handel wordt gebracht, daarvan in kennis door een specimen van de voor dat produkt gebruikte etikettering aan die autoriteit toe te zenden;
2. wanneer genoemd produkt vervolgens in een andere Lid-Staat in de handel wordt gebracht, doet de fabrikant of in voorkomend geval de importeur de bevoegde autoriteit van die Lid-Staat dezelfde gegevens toekomen en vermeldt daarbij tevens de autoriteit waaraan de eerste kennisgeving was gericht;
3. de bevoegde autoriteit mag zo nodig van de fabrikant of in voorkomend geval van de importeur het voorleggen van wetenschappelijke werkzaamheden en gegevens eisen waaruit blijkt dat het produkt in overeenstemming is met artikel 1, lid 2, alsmede met de vermeldingen, bedoeld in artikel 7, lid 3, onder a). Indien over deze werkzaamheden een gemakkelijk toegankelijke publikatie is verschenen, kan met een verwijzing naar die publikatie worden volstaan;
4. de Lid-Staten delen de Commissie mee welke autoriteiten in de zin van dit artikel bevoegd zijn en verstrekken alle verdere relevante gegevens over die autoriteiten.

De Commissie maakt die gegevens in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend.

Volgens de procedure van artikel 13 kan worden vastgesteld op welke wijze dit punt moet worden toegepast;

5. vier jaar na de kennisgeving van deze richtlijn doet de Commissie de Raad een verslag toekomen over de toepassing van dit artikel, in voorkomend geval vergezeld van passende voorstellen.

Artikel 10

1. De handel in de in artikel 1 bedoelde produkten die beantwoorden aan de voorschriften van deze richtlijn of van eventuele richtlijnen ter toepassing van deze richtlijn, mag door de Lid-Staten niet worden verboden of beperkt om redenen die verband houden met de samenstelling, de bereidingswijze, de presentatie of de etikettering.

2. Lid 1 laat bij gebreke van richtlijnen ter toepassing van de onderhavige richtlijn de toepasselijke nationale bepalingen onverlet.

Artikel 11

1. Mocht een Lid-Staat, aan de hand van een uitvoerige motivering, vaststellen dat een voor bijzondere voeding bestemd levensmiddel dat niet behoort tot de groepen in bijlage I, niet in overeenstemming is met artikel 1, lid 2, of gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens, terwijl het in een of meer Lid-Staten vrij in de handel is, dan kan die Lid-Staat de handel in dit produkt op zijn grondgebied tijdelijk opschorten of beperken. Hij stelt de Commissie en de andere Lid-Staten daarvan onverwijld in kennis onder vermelding van de redenen die tot zijn besluit hebben geleid.

2. De Commissie onderzoekt zo spoedig mogelijk de door de Lid-Staat opgegeven redenen en raadpleegt de Lid-Staten in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen; zij brengt vervolgens onverwijld advies uit en neemt de passende maatregelen.

3. Indien de Commissie van mening is dat de nationale maatregel moet worden ingetrokken of gewijzigd, leidt zij de procedure van artikel 13 in om passende maatregelen te treffen.

Artikel 12

1. Indien een Lid-Staat aan de hand van een uitvoerige motivering op grond van nieuwe gegevens of een nieuwe beoordeling van bestaande gegevens ter beschikking gekomen na de vaststelling van een van de bijzondere richtlijnen vaststelt dat het gebruik van een voor bijzondere voeding bestemd levensmiddel voor de gezondheid van de mens gevaar oplevert hoewel aan de bepalingen van de desbetreffende bijzondere richtlijn is voldaan, kan die Lid-Staat de toepassing van de betrokken bepalingen op zijn grondgebied tijdelijk opschorten of beperken. Hij stelt de andere Lid-Staten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis onder vermelding van de redenen die tot zijn besluit hebben geleid.

2. De Commissie onderzoekt zo spoedig mogelijk de door de Lid-Staat opgegeven redenen en raadpleegt de Lid-Staten in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen; zij brengt vervolgens onverwijld advies uit en neemt de passende maatregelen.

3. Indien de Commissie wijzigingen in deze richtlijn en/of in bijzondere richtlijnen noodzakelijk acht om aan de

in lid 1 genoemde moeilijkheden het hoofd te bieden en de bescherming van de gezondheid van de mens te waarborgen, leidt zij met het oog op de vaststelling van die wijzigingen de procedure van artikel 13 in. In dat geval kan de Lid-Staat die vrijwaringsmaatregelen heeft getroffen, deze handhaven totdat de wijzigingen zijn vastgesteld.

Artikel 13

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Permanent Comité voor levensmiddelen de procedure in bij dit Comité, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 14

Richtlijn 77/94/EEG wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de in bijlage II voorkomende concordantietabel.

Artikel 15

1. De Lid-Staten wijzigen hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op een zodanige wijze dat:

— de handel in produkten die aan deze richtlijn voldoen, uiterlijk op 16 mei 1990 wordt toegestaan;

— de handel in produkten die niet aan deze richtlijn voldoen, vanaf 16 mei 1991 wordt verboden.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Lid 1 doet geen afbreuk aan de nationale bepalingen die, bij gebreke van in artikel 4 bedoelde richtlijnen, van toepassing zijn op sommige groepen voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen.

Artikel 16

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 3 mei 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. SOLBES

BIJLAGE I

Voor bijzondere voeding bestemde groepen levensmiddelen waarvoor bij bijzondere richtlijnen bijzondere bepalingen worden vastgesteld ⁽¹⁾

1. Zuigelingenvoeding
2. Opvolgmelk en andere opvolgvoeding
3. Babyvoeding
4. Levensmiddelen met lage of gereduceerde energiewaarde, voor gewichtscntrole
5. Dieetvoeding voor medisch gebruik
6. Natriumarme levensmiddelen, met inbegrip van natriumarm of natriumvrij dieetzout
7. Glutenvrije levensmiddelen
8. Voeding die is afgestemd op grote spierinspanning; vooral voor sportbeoefenaars
9. Voeding voor personen bij wie de glucosetofwisseling is verstoord (diabetici).

⁽¹⁾ Deze richtlijn heeft geen consequenties voor produkten die reeds in de handel zijn op het moment waarop de richtlijn wordt vastgesteld.

BIJLAGE II

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 77/94/EEG	Deze richtlijn
Artikel 1, lid 1	Artikel 1, lid 1
Artikel 1, lid 2	Artikel 2, lid 2
Artikel 1, lid 3	—
Artikel 2, lid 1	Artikel 3, lid 1
Artikel 2, lid 2, eerste alinea 1	Artikel 2 lid 1
Artikel 2, lid 2, tweede alinea 2	—
Artikel 2, lid 3	Artikel 2, lid 2
Artikel 2, lid 4	Artikel 2, lid 3
Artikel 3	Artikel 3, lid 2
—	Artikel 4
Artikel 4, lid 1	Artikel 6, lid 1
Artikel 4, lid 2	Artikel 5
Artikel 4, lid 3	Artikel 6, lid 2
Artikel 5, lid 1	Artikel 7, lid 1
Artikel 5, lid 2, onder a)	Artikel 7, lid 2
Artikel 5, lid 2, onder b) en c)	Artikel 7, lid 3, onder a) en b)
Artikel 5, lid 2, onder d)	—
Artikel 5, lid 2, onder e)	Artikel 7, lid 4
Artikel 5, lid 3	—
Artikel 6	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 7, lid 1	Artikel 10, lid 1
—	Artikel 10, lid 2
Artikel 7, lid 2	—
Artikel 8	—
—	Artikel 11
—	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10	—
Artikel 11	—
—	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 16
—	Bijlage I